

வெளிய எழுத்து

மதுவெள்ளிசுவாமிநிகழை

ஐக்கிய நிகழ்வுகள்

௨,

புகழேந்திப் புலவர் இயற்றிய

மதுரைவீரன் கதை

—[படங்களுடன்]—

பிரகரித்தவர் :

ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி,

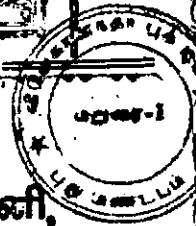
4, வெங்கடராமய்யர் தெரு,

(மின்ட் போர்ட்)

இதன் விலை]

சென்னை-1.

[ரூபா

மதுரைவீரசுவாமி கதை

உலகமிசை மன்னுயிர்க டன்னுயி ரெனக்கருதி
 ஒருகவிதை நிழலினின்றே
 ஒன்னல் தமைஜெயித் தோங்குசெங் கோலோச்சி
 யுயர்காசி நகராளு வோன்
 உளமகிழ் திடமதலை பாய்ந்தித் தாய்பன்று
 வொல்கு காட்டில் வைகியே
 உரகனா லாதரவு பெற்றபின் புன்னாட்டி
 லுறைமாதி கன மலையினில்
 நிலலெனத் தோன்றியவ னால்வீர னென்றுபெயர்
 நிலையாகவே யடைந்தே
 நிருபனும் பொம்மணன் சீமையிற் றவனின்ற
 நேரிழை தனைக் கவர்ந்தும்
 நிறைபுகழ் பெறும்விஜய ரங்கனெனு மன்னனது
 நீள்வாயல் காவல் செய்தும்
 நிகரில்பல வளமெய்து மதுரையிற் கள்ளர்தமை
 நெஞ்சங் கலங்க மோதி
 வலனுயர்ந்தே நல்லகுண பூஷனைங்கொ டிருமலை
 நாயக்கனிட மேனியே
 மங்கைவெள் ளப்மையைக் கண்டன்பு பூண்டவளை
 மருவிடச் சிறை யெடுத்தும்
 வதிதவழு மாடகச் சிகரகோ புரமதனில்
 வளர்சொக்க நாத ரருகில்
 மன்னுயி னுக்கையரு ளினையடைந் தேயும்பர்
 வாழ்த்தி மலர்மாரி சொரிய
 இலகுவவ் வாலயத் துள்வயங் குங்கனக
 வெழில்கம்ப மதில் மேவியே
 இப்புவி நிமிர்த்தியாத் தயிருசிசூட் டிச்சாத்த
 னேவல்தன் யத்தி னுடனே
 இருமல்கா மாலைகுன் மங்குட்ட மண்டையிடி
 யீனாமந் தார காசம்
 இவையெல்லாந் தீர்த்திடுந் தெய்வமே யென்முன்
 வந்திது தருணமருள் சரணமே.

மதுரைவீரசுவாமி கதை

—*—

காரியு

துதியும் வீரமுஞ் சொல்லுநல் கீர்த்தியும்
அதிக வித்தையு மாண்மையுந் தானுறும்
மதுரை வீரன்றன் மாகதை வாழ்த்திடக்
கதிர்கொள் சித்தி விநாயகன் காப்பரோ

பாபிரம்

வெண்ணெய்துரை

சித்திவிநாயகர்தஞ் செய்யபதம்போற்று
முத்தியளிக்கு முருகர்பதம்போற்றி
சேக்கர்திருவடியைத் தொழுதுமிகப்போற்றி
தக்கதிருமாலின றூட்டாமரைபோற்றி
அங்கயற்கண்ணம்மை யினம்பொற்பதம்போற்றி
மங்கையிலக்குமியின் மலர்ப்பாதந்தான்போற்றி
தெள்ளுதமிழாசான் திருவடியைத்தான்போற்றி
வள்ளிதெய்வாளை மலர்ப்பாதந்தான்போற்றி
வாணிதிருவடியை வாழ்த்திமிகப்போற்றி
மாணிக்கவாசகர்தம் மன்னுபதம்போற்றி
செப்பரியசம்பந்தர் செம்பொற்பதம்போற்றி
அப்பர்திருவடியை அன்புடனேதான்போற்றி
சுந்தரமூர்த்தியிரு தூங்கப்பதம்போற்றி
சொந்தமிழுந்தசில தொண்டரடிபோற்றி
பாண்டிவளநாட்டிற் பானுவைப்போல்விளங்கும்
ஆண்டிகையாமெங்க எதிவீரன்கதைசொல்வேன்

நாட்டுச் சிறப்பு

மாதமும்மாரி வழங்கும்வளநாடு
காதமணவீசும் கற்பகஞ்சேர்நன்னாடு
கரும்பின்கணுக்கள்முகத்தைக் காட்டும்மகாநாடு
விரும்பியறம்வளர்க்கு மேலானநன்னாடு
முப்போகமும்வினையு முத்தோர்வாழ்நன்னாடு

எப்புறமுகங்கை யிலங்குந்திருநாடு
 நவதானியம்வீனாயும் நல்லவளநாடு
 தவ்மறையோர்மாமுனிவர் தங்கும்வளநாடு
 தாமரைபோய்கைகளும் தன்மலர்சேர்வாவிடகளும்
 ஆமையுலாவு மழகானகேணிகளும்
 பொன்னுமணிகொழிக்கும் புண்ணியவாறுகளும்
 மன்னுந்தாளம் வழங்கியவேடைகளும்
 சங்குதவழந்தலவந் தாழ்வில்லாநஞ்சைகளும்
 எங்குமணிவீனாயு மெழிலானபுஞ்சைகளும்
 பாக்குமரஞ்சேலைகளும் பண்மலர்பூஞ்சேலைகளும்
 தேக்குமரக்காவுகளும் செங்கரும்பூஞ்சேலைகளும்
 சண்பகப்பூநந்தவனந் தானேயிருந்தவனம்
 விண்ணுலவுதோப்புகளும் வீறுகனித்தோப்புகளும்
 மல்லிகைமலர்ப்பந்திகளும் மருக்கொழுந்தின்பந்திகளும்
 முல்லைமலர்ப்பந்திகளும் முக்கனிமாப்பந்திகளும்
 வானத்தளாவிநிற்க வைத்திடுகெற்பொருளும்
 தானங்கொடுக்கவைத்த தாழ்வில்களஞ்சியமும்
 காந்தேனுக்குநிகர் கணக்கில்லாபால்பசுவுஞ்
 சேமியுவாடுகளும் திரளானமாடுகளும்
 பசித்தோரினைப்பாறப் பாங்கானசத்திரமும்
 பொசித்தோர்க்குசம்போகம் பொருந்துசிலசத்திரமும்
 ஆடையிலலார்க்காடை யளித்துவருஞ்சத்திரமும்
 வரடைபனிநீர்புழுகு வழங்கிவருஞ்சத்திரமும்
 வேதியற்குவேதம் விளங்கும்மரச்சாலைகளும்
 சாதிக்குச்சாதி தங்கமரச்சாலைகளும்
 குயிலோசையிஞ்சங் குறைவில்லாமாந்தோப்பும்
 மயிலாடிநிற்க வாய்த்தபலாத்தோப்பும்
 அன்னங்குலாவு மரவிந்தப்பூந்தடமும்
 வன்னக்கிளிகள்கொஞ்சும் வளமானநல்மரமும்
 இன்னவளமிருந்த வெழிற்காசினனாடு
 தன்னையுரைக்கச்சேடன் றன்னாலுமாகாதே

மலைவளம்

வாரணிவாசியைச்சுழ் மலைவளத்தைசொல்லுகிறேன்
 ஆரணமாமுனிவ ரணியணியரய்த்தவமிருப்பார்
 காட்டுப்பசுவுங் கரும்புலியுங்கலந்திருக்கும்

நாட்டுப்பசுவோடு நட்பாய்புலிகலாவும்
 பருந்தும்பைங்கிளியுமொரு பஞ்சரத்திலேவாரும்
 பொருந்தரவின்வாயிலெலி புருந்துபள்ளிகொள்ளும்
 பச்சோந்தியும்மயிலும் பட்சமுடன்வாழ்ந்திருக்கும்
 கெச்சையம்ஓனையுஞ் செருக்குடனேகூடிநிற்கும்
 சிங்கமும்யானையுஞ் சேர்ந்துவினையாடிநிற்கும்
 பொங்கரவம்ந்திகளும் பொருந்தியறவாயிருக்கும்
 இந்தவளமிசூந்த வெழிற்காசிமாமலையைக்
 கந்தனதுவாயாலுங் கட்டுரைக்கமிக்கரிதே

நகரச் சிறப்பு

காசினியோர்வாழும் காசியெனுமாநகரம்
 தேசமிசூந்திலங்குந் தெய்வீகமாநகரம்
 செம்பொன்மதில்தூழ்ந்த சிங்காரமாநகரம்
 அம்பொன்னுல்மாடகூட மமைந்திருக்குமாகநகரம்
 கோபுரமெங்கும் குலவுந்திருநகரம்
 மாபுரமன்னர்மன்னர் மன்னுத்திருநகரம்
 யானைக்கட்டிவாழுமுடி யரசர்வாழ்விதிகளும்
 சேனைத்தலைவர்பலர் சேர்ந்துவாழ்விதிகளும்
 வேந்தர்க்குக்கோல்கொடுக்கும் வேளாளர்விதிகளும்
 சாந்துசவ்வாதுபன்னீர் தான்விற்போர்விதிகளும்
 சாதகந்தான்குறிக்குஞ் சாஸ்திரிமார்விதிகளும்
 கோலமணிவிளக்குங் குச்சிலியர்விதிகளும்
 வேலைப்பழிக்கும்விழி வேசியர்வாழ்விதிகளும்
 கோடிகுதிரையணி குறித்திருக்குஞ்சாலைகளும்
 ஆடவருங்குதிரை யணியிருக்குஞ்சாலைகளும்
 கடையுங்கடைத்தெருவுங் கனமானமாடங்களும்
 கோடைதருஞ்செம்பொன் கொட்டிவைத்தகூடங்களும்
 வீதிக்குவீதி விளங்கும்சிவாலயமும்
 நீதிவழுவாத நெறிமன்னராலயமும்
 மன்னர்க்குநன்மதிசொல் மந்திரிமார்மாளிகையும்
 அன்னங்கொடையளிக்கும் அழகானமாளிகையும்
 ஏழுநிலைமாடங்களு மெழிலானகூடங்களும்
 தாமுமகழிகளந் தங்கத்தாற்கோட்டைகளும்
 போர்வீரரெப்புறமும் புடைசூழங்காவல்களும்

தேர்வீரர்வாள்வீரர் திக்கெட்டும்காவல்களும்
 வாளுரையில்வையாத வலுவீரர்காவல்களும்
 தோள்கொட்டி தட்டிநிற்குந் துடிதூரர்காவல்களும்
 கற்பில்வழுவாத கன்னியர்கூட்டங்களும்
 அன்பிற்குறையாத அடியார்கள்கூட்டங்களும்
 சன்மார்க்கநீங்காக சற்குணர்கள்கூட்டங்களும்
 துன்மார்க்கமில்லாத துரைமக்கள்கூட்டங்களும்
 பந்துமுலைமாதர்பலர் பந்துக்குமேடைகளும்
 இந்துநுதற்பெண்குடி யினிப்பாறுமேடைகளும்
 கல்விபயிலுங் கனமானசங்கங்களும்
 செல்வார்மகிழ்ந்து செருக்குநற்சங்கங்களும்
 மூலைக்குமுலை முத்துகளஞ்சியமும்
 சாலைக்குச்சாலை தங்கக்களஞ்சியமும்
 வீடுகளெங்கும் விளக்குந்திருமணமும்
 நாடுஞ்சிறுவர்கட்கு நல்லதிருமணமும்
 மாணிக்கத்தாலிழைத்த மன்னர்மணிமண்டபமும்
 ஆணிபொன்னுலமைத்த ஆஸ்தானமண்டபமும்
 செண்டுமுலையாராடுந் தெய்வத்திருச்சபையும்
 உண்டுவிழுயாராடும் மன்னர்திருச்சபையும்
 அன்னமயிலாடு மழகான இல்லைங்களு
 வன்னக்கிளிகள்கொஞ்சம் வாகான இல்லைங்களு
 போர்த்தொழிற்கற்கமன்னர் புரிந்திட்டநெலிடமும்
 எல்லாவளமு மிசைந்ததிருக்காசிநகர்
 வல்லாண்மைமன்னர்பலர் வந்துபணியும்நகர்
 இந்ததிருநகரி வென்றும்வரன்முறையாய்த்
 தன்னந்தனியே தனிசெங்கோல்கான் செலுத்தும்
 மன்னும்பொறுமையாலே வண்பூமிக்கொப்பானேன்
 கன்னல்வளமாற்றனைப்போற் கட்ட முகுதன்னுடையோன்
 சொன்னமொழிதவருன் சொல்லிலரிச்சந்திரன்ருன்
 கன்னன்கொடைமாறக் கனகமளித்திடுவேன்
 மன்னுயவன்பேரிலே வள்ளிமணவாளனொப்பான்
 சொல்லுமனுந்தியிலே தூயதசராஜனையான்
 தொல்லுலகையாளும் துளசிமகாராஜன்
 மங்காதுந்திநெறி மானிலத்தைமோர்குடைக்கீழ்
 செங்கோல்செலுத்திச் செயம்பெற்றுவாழ்நாளின்

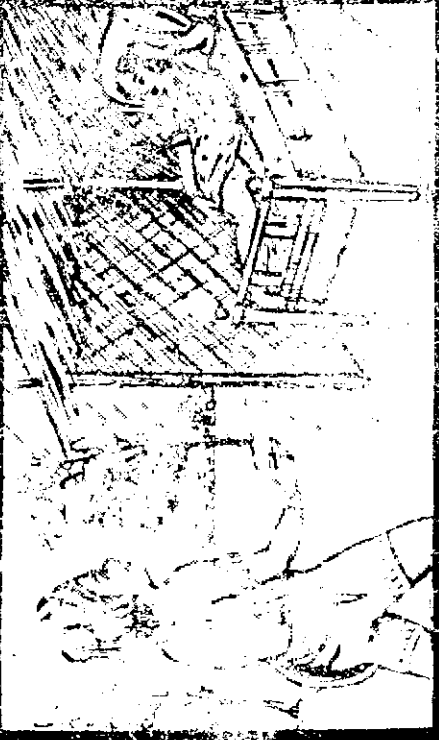
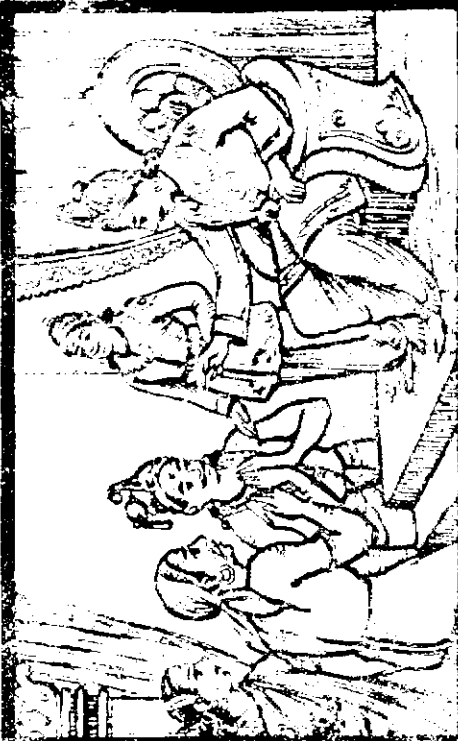
அரசிருக்கை

சொல்லமைச்சர்தும்புத் துவரத் துளசிமகாராஜன்
வல்லமுடிதரித்து மனுசெங்கோல்கைபிடித்து
ஆலவட்டஞ்சாமரைக லணியணியாய்விசுவர
கோலமுள்ளமாதர்நிறை கும்பமெடுத்துவர
ஆலாத்திதீப மரிவைமார்தாங்கிவரச்
சீலமறையோர்கள் செயவாழ்த்துக்கூறிவர
கன்னியர்களாடிவரத் கணிகைமார்பாடிவர
மன்னர்படைநெஞ்சுக் மற்றும்முள்ளோர்தானெருங்க
வட்டக்குடைபிடிக்க வான்வீரர்கைபிடிக்க
பட்டுக்கொடைபிடிக்க பலவிருதுதான்பிடிக்க
பற்பலவாத்தியங்கள் பறவைபோற்சத்தத்துடன்
சொற்புலவோர்நாற்கவியுஞ் சொல்லித்துதித்துநிற்கச்
சின்னங்களெல்லாந் சிறப்பாய்பிடித்துநிற்க
மன்னியநாற்சேனை வகைவகையாய்தும்புந்நுநிற்க
அட்டசிங்கந்தாங்கு மாஸ்தானமண்டபத்தில்
பட்டமன்னரோடு பண்பாய்கொலுவிருந்தான்
மண்டலத்தைத்தான்மதிக்கு மன்னன்மணிமுடிதான்
கடலெல்லாந்தான்மதிக்குங் காதலன்றன் கணையாழி
வாகுவலயமுந்தான் வானுலகந்தான்மதிக்குஞ்
சேகுவயிரமணி செகத்தைவிலைமதிக்கும்
மார்பிற்பதக்கநிறை மதியொளியைமாற்றிவிடுஞ்
சோர்விலொளிபணிகள் தூரியனைத்தோற்கடிக்கும்
இந்தவகைபணிக எிட்டிருக்குமன்னவன்முன்
பந்தமொடுதேசமனைந் பகுதிக்கொடுத்துநிற்க
கட்டியர்களைச்சரிக்கை கைகட்டிகூறிநிற்க
நட்டுவர்பின்மாதர்பலர் நாட்டியங்கள்செய்துநிற்க
வெள்ளைத்தடிக்காரர் விதவிதாய்வந்துநிற்க
துள்ளும்படைவீரர் துடிப்புடனேவந்துநிற்க
சேனைத்தலைவரெல்லாந் திறமுடனேசேர்ந்துநிற்க
யானைத்தலைவரெல்லா மஞ்சலொடுசேர்ந்துநிற்க
தையலர்கள்சங்கீதந் தான்பாடிமுன்புநிற்க
மங்களவாழ்த்துநிறை மங்கிலியர்வாழ்த்திநிற்க
சங்கையில்லாமல்பொன் தானங்கொடுத்துநிற்க
எங்களரசனா ரிருக்குமந்தவேளையிலே

பொங்கமுடனவ்வரசன் புத்திரனில்லாமையினால்
வேதாந்தவேதியரை வேதப்பிராமணரை
சாதகரைமற்றுமுள்ள சாஸ்திரத்தில்வல்லவரை
பார்த்தேயொருவார்த்தை பார்த்தீபர்சொல்லலுற்றார்
கீர்த்திபெற்றவிற்பனரே கேள்வியினில்வல்லவரே
அறுபத்துநான்குகலை யாவுமுணர்ந்தவரே
மறுவில்லாவென்குடிக்கு மைந்தனில்லாமையினால்
சிந்தைதளர்ந்து திகில்கொண்டென்பலநாளும்
எந்தவழியும்பிள்ளை யிசைந்தவழிசொல்வீ ரென்று
பூதலமரளுங்காசிப் பூபாலன்சொன்னவுடன்
வேதப்பிராமணர் விற்பனர்கள்சொல்லலுற்றார்
அட்டதிக்காளும் அரசர்சிரோன்மணியே
பட்டந்தைக்குப்பிள்ளை பண்பாகவேண்டுமென்றால்
காசிநதியாடிக் கருதுமுக்காலையிலும்
ஈசன்விசுவநாத லெழிலானசந்திக்குள்
சென்றுஅபிஷேகமுதல் செய்வித்துபின்சிவனை
என்றுவணங்கியார்க்கு மெண்ணண்குதர்மஞ்செய்யில்
அவன்யொருகுடைக்கீ ழானமகன்பிறப்பான்
சிவனருளாலேயுமக்குச் செல்வம்பிறக்குமென்றார்
சாஸ்திரிமார்கள்சொன்ன சன்மார்க்கச்சொற்கேட்ட
மாத்திரந்தீர்த்தமாட மன்னெழுந்திருந்தான்

தீர்த்த மகிமை

கன்மவினைகளெல்லாங் கட்டறுக்கும்காசிநதி
தருமஞ்செய்தோர்க்குமுத்தி தானளிக்குங்காசிநதி
பிள்ளையில்லாதவர்முழுகிற் பிறப்பிக்கும்காசிநதி
அரிக்குமொருபதவி யளித்திட்டகாசிநதி
அந்தவினத்தோடு மளவில்சனத்தோடும்
வந்துநற்கெங்கைதனில் மனைவிகரம்பிடித்து
சிந்தைமகிழ்ந்துதிவ்விய தீர்த்தத்திலாடியபின்
பல்லாயிரங்கோடி பார்ப்பனர்க்குத்தானஞ்செய்ய
இல்லார்பல்லோர்க்குத்தான் ஏகமாய்ச்செய்தபின்பு
காசிவிசுவநாதன் கனகோபுரங்கண்டு
ஆடையுடன்வணங்கி யக்கோயில்நாடிமன்னன்.
மன்னர்புடை சூழ மந்திரிமார்தான்தாழ
சந்திதிவீதியிலே தார்வேந்தன்வந்தபின்பு

அண்டத்தளாவும்பல வானபொற்கோபுரமும்
 எண்டிசையங்காண இலங்குந்திருமதிலும்
 சொற்கத்தளாவிநிற்குந் துவசமணித்தம்பங்களும்
 கற்களிழைத்திலங்கு கனமான்ஸ்தூபிகளும்
 எங்குஞ்சிவாலயமு மெழிலானலிங்கங்களும்
 தங்கத்தாற்போட்டிருக்கும் தளவரிசைசித்திரமும்
 முலைக்குமுலை முத்தால்விளக்குகளும்
 சாலைக்குச்சாலை தங்கவிளக்குகளும்
 தேர்விளக்குஞ்சீர்விளக்குந் திருவாட்சிநல்விளக்கும்
 பார்விளக்குகோபுரத்திற் பதித்தவிளக்குகளும்
 சொல்லுநவடிணிகள் சொலிக்கும்விளக்குகளும்
 இல்லாவிளக்குமிந்த மீரேமுலகிலில்கை
 அல்லும்பகலும் அறுத்தெறியுஞ்சந்நதியில்
 வாழமுறையவர்கள் வரிசையெடுத்துபலர்
 சூழும்படியரசன் சமுகம்வந்துமேவாழ்த்தி
 அந்தமறையோர்க ளரசனைக்கோயிலுள்ளே
 சிந்தைமகிழ்ந்துதவஞ் செய்யச்சிவலிங்கமுன்னே
 கொண்டுவீடுத்தபின்னர் கொற்றவனுங்கைகுவித்து
 தொண்டுபுரிந்துசிவன் துங்கவடிதொழுதான்

முர்த்தி மகிமை

கண்டார்தமக்குமுத்தி யளித்தருளுங்காசிநதி
 தொண்டுபுரிந்தோர்க்குச் சொர்க்கங்கொடுக்குலிங்கம்
 கேழத்திரத்திற்சேர்ந்தோர்க்கு சிவலோகமீயுலிங்கம்
 தோத்தரித்தபேர்களுக்கு சூழவினைந்குலிங்கம்
 வேண்டும்வரங்களெல்லாம் விரும்பிக்கொடுத்தலிங்கம்
 யாண்டும்பிறவாத்தன்மை யார்க்குங்கொடுத்தலிங்கம்
 எந்தத்தலத்து மிணையிலாப்படுகலிங்கம்
 இந்தத்தலத்துமேன்மை எய்தும்விசுவலிங்கம்
 தன்னைப்பணிந்தரசன் ருழ்ந்து அடிவணங்கி
 எந்தனுக்குப்பிள்ளை எந்தருள்செய்யுமென்று
 பூசைவைவேத்தியங்கள் புரிவித்துநல்லிசைகள்
 ஆசையுடன்பாடி யானந்தக்கூத்தாடிக்
 காவலரண்மனைக்குள் காவலனுர்போய்ப்புகுந்து
 ஆவலுடனே அன்ன மருந்திக்கொலுவிருந்து

அரசன் முப்பத் திரண்டறமுஞ் செய்தல்

மந்திரிமார்களைத்தான் வகைவகையாய்வரவழைத்து
தந்திரிமார்களையே தந்திரமாய்வரவழைத்து
வேதியர்கள்சொன்ன விதிப்படிக்குத்தருமஞ்செய்ய
நீதிமன்னர்பக்கவிலே நின்றவரைப்பார்த்துரைப்பான்
அடிக்கடிநன்மதிசொல் லமைச்சர்களேகேளுங்கள்
படிக்குள்விளங்குகின்ற பலமானதானமெல்லாம்
என்பெயராலட்டதிக்கு மெழில்பெறவேசெய்வீரென
நன்மதிசேர்மந்திரிமார் நராதிபுரீசொற்கேட்டு
திக்குக்குத்திக்கு திரளானசமுத்திரமும்
தொக்கவுலகமெங்குஞ் சொல்லரியவாவிளளும்
மண்டலமெங்கும் வகைவகையாய்கோவில்களும்
கண்டங்கொன்பதிலுங் கனத்தமடந்தமும்
கட்டுவித்தார்காசினகர் காவலன்றன்சொற்படிக்கு
பட்டத்தரசரெல்லாம் பார்த்துமனமகிழ
கோடிப்பிராமணர்க்குக் கொடுத்தான்செம்பொன்கோடி
தேடிப்பலதருமஞ் செய்துவிட்டான்தேர்விஜயன்
கன்னிகாதானம் கணக்கில்ஒருகோடி
அன்னமிடுதான மடுவில்பலகோடி
பூதானம்வேதியர்க்குப் போற்றும்பலகோடி
கோதானமந்தணர்க்குக் கொடுத்தான்பலகோடி
நீர்ப்பந்தல்பூமியெங்கு நிகரில்பலகோடி
மோர்ப்பந்தல்புவியில் மொழியிற்பலகோடி
அரவைப்பிணஞ்சுடுதல் அதுவும்பலகோடி
பறவைச்சிறைவிடுதல் பாரிற்பலகோடி
கண்ணாடிகாதோலை கண்மருந்துபெண்போகம்
வண்ணாடுசுண்ண மயிரின்சிறைகளைதல்
விளங்கிற்குணவு விலைகொடுத்தேயுயிர்காத்தல்
துலங்குமகப்பால் கொடுத்தல் சோலைச்சிறைசோறிடுதல்
தின்பண்டநல்கல் சேய்வர்த்தலையமிடல்
வன்கல்வியோர்க்குணவு வாய்த்தபுகளிற்குப்புல்
இந்தவகைத்தரும் யிறைவன் கொடுத்தபின்பு
அந்தமுடன்சிவனை யரசன்மனைவியொடும்
சந்ததமுகாசில்வாழ் சங்கரனைத்தானோக்கிச்
சிந்தைமகிழ்ந்து செய்தார்பலவிரதம்

அந்தவகையறிந்தே யாதிசிவனன்போடு
சந்தானங்காசிமன்னன் தன்மனைவிக் கேகோடுந்தார்

மதுரைவீரசுவாமி உற்பத்தி

மேகந்தனைப்பழிக்கு மெல்லியநற்கூந்தலினான்
தோகைமயிலைப்பழிக்குப் செல்லரியசாயலினான்
சந்திரனுங்கண்டு தயங்குந்திருமுகத்தான்
இந்திரருக்கொப்பாக விளங்குமழகுடையான்
அன்னந்தனைப்பழிக்கு மசைந்ததிருநடையான்
மின்னலைப்பழிக்கு மேகலைப்பூணுடையான்
பம்பரத்தைத்தான்பழிக்கும் பனைத்தவிளமுலையான்
செம்பொற்சரிகை சிறக்குமெழிற்கலையான்
அம்புவிழிமேலே யார்ந்தபுருவச்சிலையான்
கம்பவாழத்தொடையான் கற்புமிகுநிலையான்
துளசிமகாராஜனுக்குச் சொல்லுமுயிர்த்துணையான்
வளமிகுந்தகற்பூர வல்லிதிருவயிற்றில்
மங்கையணிசிவனருளால் கருத்திரண்டகாலையிலே
மங்கைக்கரசி மதிமயக்கமாணுள்காண்
முன்றனதிங்களிலே முலைகறுத்துமுகம்வெளுத்தான்
தோன்றும்பக்கமுகத் தோற்றமுடிவாடி நின்றான்
நான்கானதிங்களிலே பின்மசக்கைகொண்டாள்காண்
தேன்கதலிமாவருக்கை தித்திப்பிலிச்சைக்கொண்டான்
ஐந்தானதிங்களிலே வையம்பொன்போல்மேனி கொண்டான்
சிந்தாகுலமிகுத்துச் சிந்தைமிகத்தளர்ந்தான்
ஆருனதிங்களிலே அடிவயிறுதான்தளர்ந்தான்
வீருளவேழுதிங்கள் மெல்லியிடைசிறுத்தான்
எட்டானதிங்களிலே யெண்ணாதுமெண்ணிநின்றான்
ஒட்டுமொன்பான் திங்களிலே யுறக்கமிகவிடுத்தான்
பத்தானதிங்களிலே பாலகனைப்பெற்றெடுத்தான்
முந்தானவாய்திறந்து முதல்மகனுந்தானமுதான்
ஆயிரங்கோடி அழகுள்ளதூரியன்போல்
மாயிருஞாலத்தில் வாய்க்காதரத்தினம்போல்
தங்கத்தைக்காய்ச்சித் தரையில் கவிழ்த்ததுபோல்
ஒருகோடிதூரியரை யுருக்கிக்கவிழ்த்ததுபோல்
இருகோடிசந்திரரை யெடுத்துக்கவிழ்த்ததுபோல்
கோடிமதனுருக் கொண்டுதிரண்டதுபோல்

நீடியபூமியிலே நிருபன்பிறந்தவுடன்
 தேவாதிதேவரெல்லாம் தேன்மாரிதான் பொழிந்தார்
 பூவுலகமெல்லாம் பூமாரிதான் பொழிந்தார்
 அந்தரதுதுந்துயிகளைந்துமுழங்கிவிட்டார்
 இந்திரன்வானவர்களை ளெல்லோரும் வாழ்த்தலுற்றுர்
 மண்டபத்திலுள்ளவர்கள் மங்களவாழ்த்துரைத்தார்
 விண்டலத்திலுள்ளவர்கள் விதவிதமாய்வாழ்த்தினின்றார்
 பாலகனைப்பாரிலுள்ளோர் பலரும் வந்துபார்த்தார்கள்
 கொடிசுற்றிதான் பிறந்த குழந்தைகளை பார்த்தார்கள்
 துடியிடை யார்தோழிமார் துரிதமுடனேடிவந்து
 தொல்லுலகையாண்டவருந் துளசிமகாராசன்முன்பு
 வல்லகரங்குவித்து வாழியென்று வாழ்த்தலுற்றுர்
 எங்கள் குலதெய்வமே யிறைவரேநீர்கேளீர்
 மங்காதசெல்வமுள்ள மன்னவரேநீர்கேளீர்
 திக்கெல்லாமாளவொரு செல்வனார்தாம்பிறந்தார்
 மிக்கவடிவுடைய வேந்தனார்தாம்பிறந்தார்
 பிள்ளைகலிதீர்க்கப் பேரரசார்தாம்பிறந்தார்
 உள்ளலேயிவ்வடிவாய் மாநிலத்திற்குன்பிறந்தார்
 மாதாந்தமமயக்கும் மன்மதனார்தான்பிறந்தார்
 காதல்மிகவளிக் குங் கட்டழகார்தான்பிறந்தார்
 பிறந்ததிலேயாதும் பிசுகில்லையெம்மரசே
 சிறந்தமகன்பிறப்பிற்குங் கொன்றுண்டெம்மரசே
 மாலைச்சுற்றித்தான்பிறந்தால் மாமனுக்காகாதென்பார்
 சாலப்பெருங்குற்றந் தாரணியோர் சொல்வார்கள்
 கொடிசுற்றித்தான்பிறந்தால் குலத்துக்குக்காகாதென்பார்
 வடிவுபெறுவதற்கு மற்றகுறைவில்லையே
 என்றந்ததாதியர்களை ளெடுத்துமே சொன்னவுடன்
 குன்றையதோள்நிமிர்ந்து கொற்றவனார்தான் மகிழ்ந்தார்
 பிள்ளைபிறந்ததென்று பேரரசார்தான்களித்தார்
 கொள்ளைகொடுத்தார் குறைவில் களஞ்சியங்கள்
 சீனிச்சருக்கரையை திக்கெட்டுவழங்கிவிட்டார்
 மானிலத்தில்பின்னே மனமகிழ்வாய்பிரித்துவிட்டார்
 அந்தப்புரத்தி லரசரமுந்தருளிச்
 சந்தமுள்ளதாதியரைத் தானழைத்துத்தன்மகனை
 எடுத்துவரவேயிறைவர் திருவாக்களித்தார்
 அடுத்திருந்ததாதியர்களைப் பொழுதேகொண்டு வந்து

மன்னவர்முன்பாக வைத்தார்பூந்தொட்டிலுள்ளே
 சின்னக்குழந்தை திருமுகத்தைத்தான்பார்த்து
 என்றுமடையாத வெக்களிப்புத்தானடைந்து
 நின்றமுகிழந்து நெடுநேரந்தான்பார்த்துக்
 கொண்டுபோமென்று கொலுவிலாசன்வந்து
 மண்டலத்தையாளும்வல்ல மந்திரியைத்தானழைத்து
 சோதிடத்தில்வல்லவரை சுருக்கிலழையுமென்றார்
 நீதித்தவருவமைச்ச னீருபனார்சொற்படிக்கு
 சோதிடரைத்தானழைத்தான் சோதிடருமோடிவந்து
 ஆசியுரைத்தமஞ்ச எட்சதைவேந்தர்க்களித்தார்
 மன்னன்மணியாசனத்தை மறையோர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
 என்னையழைத்தவித மென்னென்றார்சோதிடரும்
 அந்தமொழிகேட்டே யரசன்விளம்பலுற்றான்
 வெள்ளிக்கிழமைதனில் விடிந்துபத்துநாழிகையில்
 வள்ளலகழுத்திலே மாலைசுற்றிதான்பிறந்தான்
 திதிசுரணம்வாரஞ் சிறந்தயோகமியைவநாள்
 திதியறிந்துபஞ்சாங்கஞ் சாஸ்திரத்தைப்பாருமென்றார்
 அப்படியேசோதிடநூ லந்தணர்தான்பார்த்து
 செப்பருநாலுதிங்கள் திதிவாரந்தீங்கெனவே
 சோதித்தறிந்தபின்பு துளசிமகாராஜனும்
 போதிக்கச்சோதிடரும் பேசுத்தொடங்கலுற்றார்
 திக்கெட்டுங்கீர்த்தி செலுத்துஞ்செங்கோல்வேந்தே
 தக்கதவம்புரிந்து தான் பெற்றறியினாயது
 சன்னகெடுத்ததினந் தாரணிக்கேயாகாது
 கனமானபொல்லாங்கு காசினகர்க்கெய்துவிடும்
 நாளுங்கோளும்பிறந்த நாட்டுக்கேயாகாது
 மீளும்பெரும்போரு மிகச்சிறியபிள்ளையினால்
 குழந்தையைவைத்திருந்தால் கோத்திரத்திற்காகாது
 இழந்திடுவீர்நாடுக ரிக்குழந்தைதன்னாலே
 அருமகனைவைத்திருந்தா ளரண்மனைகள்வெந்துவிடும்
 திருமகனைவைத்திருந்தால் தேசமெல்லாம்வெந்துவிடும்
 என்றுமிகவுரைத்தா ரெழிலானசோதிடரும்
 குன்றியவறெரிந்து கோபமிகக்கொண்டரசன்
 அந்தமொழிகேட்டே யடித்தலறித்தான்விழுந்தார்
 சிந்தைதளர்ந்து தியங்கிமதிமயங்கி
 அப்பாமகனையென் றபயமிட்டுத்தான்புலம்பி

எப்படிஎன்செய்யே னினிபிழைக்கேனென்றுசொல்லி
 துங்வுலகாளுந் துளசிமகாராஜர்
 அங்கம்வியார்ததே யவனிதனிற்புரண்டு
 வாயிலேமண்ணை வாரியடித்தார் காண்
 கோயிலிற்றெய்வமெல்லாங் குறித்துமிகவைதார்காண்
 பேச்சுமூச்சில்லாமற் பிணம்போலுமாணர்காண்
 பூச்சக்கிரமாளும் புகழ்காசிமன்னவனார்
 மந்திரிமார்களெல்லா மனதுமிகக்கலங்கி
 அந்தவரச நருகிற்சென்றேயெழுந்து
 சுக்குப்பொடிகாதிற் சொரிந்துவாயாலாதி
 திக்காளுமன்னவரைத் தெளிந்துவிடச்செய்தார்கள்
 சோகமதுதீர்ந்து துளசிமகாராஜர்
 தாகந்தெளிந்துமவர் தனியேயெழுந்திருந்து
 கோடிதருமஞ்செய்துங் கொடும்பாவியானேனென்றார்
 நாடித்தவம்புரிந்து நான்பாவியானேனென்றார்
 முற்பிறப்பிற்செய்தவினை மூண்டதென்றரிப்பிறப்பில்
 நற்பிள்ளைதன்னையினி நான்செய்வதென்னவென்றார்
 வந்திருந்துசோதிடர்கள் மன்னவரைத்தான்பார்த்து
 இந்தமகனையினி யிங்குவைக்கலாகாது
 எந்தவிதமும்பிறர்க் கீந்திதேலுத்தமமாம்
 அந்தவிதமன்றிக் காட்டகத்தில்விடல்மத்திபமாம்
 என்றுமுறையே யெடுத்துரைத்தானிவ்வசனத்தை
 குன்றையதோள்வேந்தர் கோவென்றமுதுவிம்மி
 ஐயையோதெய்வமே யடாதமொழிகேட்டேன்
 உய்யும்வகையறியே னோகோகோவென்னசெய்வேன்
 இந்தபிள்ளையைகொடுக்க எவர்க்குமனந்துணியாதே
 பிறந்தபிள்ளையைக்கொடுக்க பேருலகிற்றுணியாரோ
 உயிரோடுபிள்ளைதனை யோட்டிவிடஎண்ணுவாரோ
 ஆனாலும்பாவியென்பே லம்புவிற்கண்டிலனே
 தேனூரிதழிமுடிச் சிவனார்செயலிதுவோ
 வேந்தன்விதித்த விதியின்பயனிதுவோ
 ஏதுமறியேனென்றே யிறைவர்மனந்துணிந்தார்

மதுரைவீரனை வளத்தில் விடச்சொன்னது

தூதுவரைவிட்டரசர் தோழிகளைவரவழைத்து
 மாதுகற்பூரவல்லி மைந்தனைப்பொற்றட்டில்வைத்து

மேதினியோர் அடியும் மிகவிருண்ட காட்டினுள்ளே
காதலறுமகனைக் கைக்கொண்டுபோய்விடுத்து
வாருங்களென்று சொல்லி மன்னவர்வாக்களித்தார்
காரும்வெருண்டோடும் கருங்கூந்தற்ரோழியர்கள்
அந்தமொழிகேட்டு வந்தப்புரஞ்சேர்ந்து
கன்னிகற்பூரவல்லி கடிவாசலுட்புகுந்து
கண்ணீர்ததும்பிடவே காயம்கடுங்கிடவே
வண்ணமுகஞ்சேர்ந்து வாடிமிகவழுது
செல்வன்பிறந்ததினந் தேசத்துக்காகாதென்று
வல்வேந்தருன்மகனை வனத்தில்விடவாக்களித்தார்
எங்கட்கரசியரே யாங்களென்னசெய்வோமம்மா
செங்கோலரசரது சித்தமறியோமம்மா
என்றந்ததாதியர்க ளியம்புமுறைகேட்டு
குன்றினை யொத்தஸ்தனத்தால் கூக்குரலிட்டேயழுது
கண்ணிலறைந்துகொண்டாள் கையைமுறித்துநின்றாள்
மண்ணில்விழுந்தழுதாள் மார்பிலடித்தழுதாள்
கூந்தல்விரித்தரசி கூச்சலிட்டோதானழுதாள்
ஏந்திழைமார்களேயான் என்னசெய்வேனென்றழுது
மைந்தன றினையிழந்த மாபாவிபென்பாரே
அழகமகனில்லாத அரும்பாவிபென்பாரே
காட்டில்மகனைவிட்ட கடும்பாவிபென்பாரே
நாட்டிற் பலபோர்கள் நகைத்திழந்து சொல்வாரே
என்செய்வேன் சிவனேயென் றேங்கிமிகத்துடித்து
வன்விதியைத்தானினைந்து சலித்துமனம்நொந்து
முட்டியழுதாள்மகன் முகம்பார்த்துதானழுதாள்
கட்டியெடுத்துமவன் கண்முகத்தைப்பார்த்தழுதாள்
அப்பாமகனேயென் னருமைத்திருமகனே
இப்பாரையாளெந்த யெங்கள் குலக்குழுந்தே
தேடக்கிடையாத செழுந்தேனேதெள்ளமுதே
நாடாளவந்தயெங்கள் நாயகமேகற்றிருவே
தவமாதவயிருந்து துன்பிறந்தரத்தினமே
அவமானக்காட்டில்விட அரசர்மனங்கொண்டாரே
மாபாவிபென்வயிற்றில் வந்துதித்தபாக்கியமே
பூபாலருனைவனத்தில் போக்கிவிடச்சொன்னாரே
இந்தவிதிக்கோந் என்னயிற்றில்வந்துதித்தாய்
அந்தபிரமனுனக் கமைத்தவிதியிதுவோ

பிள்ளையிலையென்று பெருந்தவசுநான்புரிந்தேன்
 வள்ளலிலையென்றுபல வகைவிரதம்நான்புரிந்தேன்
 ஐயோதிருவுளமே ஆதிசிவனையென்று
 கையைநெரித்து கத்திச்சலித்தினைத்தாள்
 பக்கலிலேநின்றிருந்த பாங்கிமார்தானெடுத்து
 மிக்கதுயர்நீங்க மெல்லியரைத்தேற்றுவித்தார்
 பட்டணத்துமன்னர் பலராஜம்ந்திரிகள்
 திட்டமுள்ளசேவகர்கள் சேனைத்தலைவர்மற்றோர்
 கற்பூரவல்லி கடிமனையினுட்புகுந்தார்
 துளசிமகாராஜர் துயரமிகவடைந்து
 தளராதேயென்றந்த தையலரைத்தேற்றுவித்து
 மன்னன்மனைவியரு மண்ணுருகத்தானழவே
 அன்னைதுயர்கண்டு அனைவோருமேயழுதார்
 பட்டணத்திலுள்ளவர்கள் பார்த்துமிகவழுதார்
 அட்டதிக்குமன்ன ரழுதுமிகச்சூழ்ந்துவர
 அப்போதுபாலகளை எடுத்துவளர்த்துமென்று
 இப்போதுபாலகளை எடுத்துவளர்த்துமென்று
 பாங்கியற்றொபார்வேந்தன் பகர்ந்திட்டானப்போது
 தாங்கினாரம்மகனை தாதியர்பொற்றட்டதனில்
 வைத்துத்தளசி மகாராஜர்முன்புவந்தார்
 இத்ததியேதூதுவரை யெடுத்துமுத்துத்தண்டிகையை
 கொண்டுவரச்சொன்னவுடன், கொண்டுவந்தார்பொற்சிவிகை
 மண்டலமானும் மகுடமன்னசக்கணமே
 மண்ணுமுத்துத்தண்டிகையில் மைந்தனை யேற்றுவித்து
 இந்தக்குழந்தைகளை எல்லோருங்கொண்டேகி
 காட்டில்விட்டுவாருமென்று கட்டளையிட்டானரசன்
 கேட்டவர்கள்செங்கேரலின் கீழ்படிந்துபோகலுற்றார்
 முத்துச்சிவிகையைச்சூழ முடிமன்னர்முக்கோடி
 யானையொருகோடி யணித்தேரிருகோடி
 சேனைபலகோடி ஜெயவீரரென்கோடி
 ஆட்டமும்பாடல்களு மதிர்வேட்டுக்கோஷ்டமுடன்
 கூட்டமுடன்மகனைக் கொண்டுகூடக்கலுற்றார்
 காசிநகரைவிட்டு கடுகவேளியில்வந்தார்
 தேசிகுலமன்னர்வாழ் சிறப்பானவீதிவிட்டு
 யானைவிலைமதிக்கும் மருமன்னர்கள்வீதிவிட்டு
 சேனைத்தலைவர்வாமும் சிங்காசவீதிவிட்டு

குதிரைவிலைமதிக்கும் குச்சிலியர்வீதிவிட்டு
 சதுரில்நடனமிட்டுத் தாதியர்கள்வீதிவிட்டு
 போட்டசட்டைவாங்காத பொந்திலியர்வீதிவிட்டு
 கொட்டிப்பலதொழில்செய் கொல்லர்வாழ்விதிவிட்டு
 காசிரகரைவிட்டுக் கானகத்திற் போய்புகுந்து
 தேசமன்னரெல்லவருஞ் சிறந்தவனம்புகுந்து
 காரைப்படர்ந்தவனம் கருங்களாப்பூர்க்கும்வனம்
 சூரைபடர்ந்தவனம் சுண்டைக்காய்காய்க்கும்வனம்
 குன்றுமலைகளிலே கொடும்புலிகள் துழும்வனம்
 ஆறுமடுவுகளும் அழகாய்நிறைந்தவனம்
 கூவும்பெருமிருகம் குலாவியிருக்கும்வனம்
 சிக்கங்கரடி செந்நாய்நெருங்கும்வனம்
 எங்கும்விஷப்பாம்பு இருந்துகுலாவும்வனம்
 இன்னம்பலமிருக மிருக்கும்வனந்தனிலே
 மன்னுமகளைமுத்து வண்சிவிகையோடி றக்கி
 திட்டமுள்ளபுல்லி...த்தைத் தெரிந்துமவர்பார்த்து
 தட்டோடுபாலகளைத் தாழவேதானெடுத்து
 மண்ணில்வைத்தபாலன்றன் மதிமுகத்தைப்பார்த்தமுதார
 கண்ணீர்சொரிந்தார்கள் கதறியமுதாரர்கள்
 திரண்டுவந்தசேனைகள் திகிலடைந்துதானமுதார
 இருண்டவனந்தனிலே எல்லோருந்தாமமுதார
 காட்டைவிட்டுநாட்டிற் கடுகநடந்தார்கள்
 மலைகள் குகைகடந்து வந்தார்கள்பட்டணத்தில்
 கோட்டையிற்செல்லுதற்குக் குறுகிநடந்தார்கள்
 உலகாளுமன்னவர்க்கே வுத்தரஞ்சொன்னார்கள்
 அவரவர்வாழிடத்தி லன்பாயிருந்தார்கள்
 நகையில்லாப்பாலனுக்கு நடக்கின்றவாருசொல்வேன்

மதுரைவீரனுக்கு நாகமுதவியது

பாலகனுமப்போது பாரவனந்தனிலே
 ஓலமிட்டுதானலறி ஓங்கியமுகையிலே
 மாமரத்தினிழலிலே மைந்தன்தனித்திருந்து
 தாமரைநீர்போலத் தயங்கி யமுகைக்கண்டு
 மாணிக்கநாகமது மனமதுமிகவுருகி
 ஆணிப்பொன்போல்விளக்கு மரசமைந்தன்பக்கலிலே
 வந்துபடம்விரித்து மதிமுகத்தைதான்பார்த்து

அந்தக்குழந்தைக் கரியமுத்தந்தான்கொடுத்து
 புத்தியும்யோசகமும் பொருந்தியிருப்பதற்கு
 நாக்கிஸ்ரஸ்வதிதான் நன்றாகத்தான்விளங்க
 முகத்தில்திருவழகு முன்னின்றுதான்விளங்க
 எதிர்த்தவரைவெல்ல ஏமனதுஅட்சரமும்
 நீச்சனில்லாவிட்டில் நிச்சயமாய்த்தான்பார்த்து
 அலங்காரவீரனென்று ஆனதொருபேரும்வைத்து
 மன்னர்களைவெல்ல மந்திரவாள்கைகொடுத்து
 வீரப்பனென்றுசொல்லி விதமாய்மதுரையிலே
 பூசைபலிகொடுத்து போற்றித்துதித்திடவே
 இந்தப்புவிசோலை யென்னென்றுகாத்திடவே
 மீனாக்ஷிமப்பத்தடி விளங்கவேநீயிருப்பாய்
 முன்பூசைகொண்டு முப்பூசைதான்பெறுவாய்
 பத்துவயதினிலே படை முகம்வென்றிருவாய்
 கள்ளரைவென்று கனமதுரையாண்டிருவாய்
 பெண்களினாலே பெரும்பதத்தைசேர்ந்திருவாய்
 என்றுமேசொல்லி யினிதாகதான்வாழ்த்தி
 தேவாமிர்த்ததை தினந்தோறும்தான்புகட்டி
 இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே

மதுரைவீரனை சக்கிலிச்சி கண்டெடுத்தது

காசிநகரைச்சேர்ந்த கனமானகிராமத்தில்
 மாலைவனந்தனிலே பாதரட்சைதைத்துவளர்
 மாதிகச்சின்னான் மனைவியாம்சக்கிலிச்சி
 மைந்தனில்லையென்றுசொல்லி மதிமயங்கிதானிருந்து
 பாதரட்சைதானம் பரிவாகத்தான்கொடுத்து
 காசிவிஸ்வநாதனையும் கனகவிசாலாக்ஷியையும்
 பூசையனுஷ்டானம் புதியதவம்புரிந்து
 மாதிகந்தேவியும் மன்னும்தரைமெழுகி
 போசனஞ்செய்து புண்ணியமிகச்செய்து
 இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே
 பாங்கனமாதிகனும் பாதரட்சைதைத்திடவே
 வாறுகளும்சம்புகளும் வகையாகவூறவைக்க
 ஆவாரம்பட்டைக்கு அன்புடனேபோவென்றான்
 நல்லதென்றுசொல்லி நலமுடனேமங்கையுமே
 அசைந்துநடந்தாளே அந்தவனந்தானோக்கி

காசிநாடாளுமன்னன் கண்மணிக்குநேரான
 பாலனிருக்குமந்த பாரவனம்நோக்கி
 வழிகூடப்போகையிலே மங்கைநல்லாளப்போது
 காணாதசற்சகுனங் கண்டாளேகண்களிக்க
 கரகம்வலமாச்சு காதையிடமாச்சு
 மங்கிலப்பெண்கள் வாழ்த்திவரக்கண்டாளே
 தையநல்லாள் தானுந் தண்ணீரைத்தான்கொண்டு
 நிறைகுடங்கொண்டு நேராகத்தான்வரவே
 கண்மேனமகிழ்ந்து காரிகையுமப்போது
 அசைந்துநடந்தாளே அன்னம்போலவ்வனத்தில்
 காட்டில்புகுந்தாளே காரிகையுமப்போது
 அரிவாளங்கைபிடித்து ஆவாசம்பட்டைவெட்டி
 பட்டை யெடுத்துக்கட்டி பயணமதாய்வருகையிலே
 மாமரத்தின்கீழே மைந்தனைக்கண்டாளே
 நாகத்தைபோற்றிசெய்து நவமுடனேதெண்டனிட்டு
 மன்மதுனுகொப்பான வடிவுள்ளபாலனை
 கண்மேனமகிழ்ந்து காரிகையுமப்போது
 பிள்ளைகளிதீர்க்கவந்த பெருமையுள்ளமைந்தனென்று
 வாரியெடுத்து மார்போடேதானனைக்க
 பைங்கிளியாள் தன்னுடம்பு பசுமைநிறந்தானாச்சு
 பாரஸ்தனங்களிலே பாலுஞ்சொரிந்திடவே
 பாலகனும்பால்சூடித்துப் பசியானபின்பு
 கோலமயிலணையாள் குளிர்ந்துமனமகிழ்ந்து
 பாலகனைமடியில்வைத்து பட்டையுந்தானெடுத்து
 வேர்த்துவிசிவிரித்து வீட்டுக்குவாருள்காண்
 இவள்-வருவதற்குள்ளாக இந்நேரமென்னவென்று
 சந்தேகந்தோன்றிச் சக்கிலியன்தானெழுந்து
 கையில்தடி யெடுத்துக் கனத்ததொருதோளில்வைத்து
 பூமியதிர்ந்திடவே பொற்கொடியைத்தான்தேடி
 கோபமமிகக்கொண்டு கொம்பணையாள்முன்வந்து
 கண்டாளேபெண்ணனங்கை கண்கள்சிவந்திடவே
 இந்நேரங்கானகத்தி லென்செய்தாயென்றுசொல்லி
 சக்கிலியன்தானுந் தடியெடுத்துநோக்கையிலே
 அடியாதேயென்கணவா அதிசயஞ்சொல்லுகிறேன்
 கோபத்தைத்தானடக்குங் குணமுள்ளபத்தாவே
 மைந்தனில்லாததனால் மாதவங்செய்தோமோ

பிள்ளைகவலை பெருங்கவலைதீர்ந்ததிப்போ
 ஆதிசிவகர்த்தனமக் காண்பிள்ளை தான்கொடுத்தார்
 மாணிக்கம்போலிருந்த மைந்தன்றையளித்தார்
 இந்தாரும்பிள்ளையென் றேந்திழையாள் தான்கொடுத்தாள்
 கட்டோடுபாலகனை தான்வாங்கிச்சக்கிலியன்
 இன்பக்கடல்குளிர்ந்து யிருபுஜமும்பூரித்தான்
 வீட்டிலேதான்வந்து மெல்லியுடன்சினனானும்
 சக்கிலிகையில் தனையன்றனைக்கொடுத்து
 தச்செருவனைப்போய்த் தானழைத்துவந்தான் காண்
 மைந்தனுக்குத்தொட்டில் வளமுடனே செய்யுமென்றான்
 அப்படியேதச்ச மைத்தானேதொட்டிலுமே
 மாணிக்கத்தைப்புதைத்து வச்சிரத்தால்பூண்கட்டி
 பச்சைமரகதமும் பாங்குடனேதானமைத்து
 தங்கக்கொலுசெய்து தான்பூட்டித்தச்சனுமே
 கொடுத்திடமாதிகனுங் கோதையருமேவாங்கி
 பாலகனைத்தாமெடுத்துப் பதிவானதொட்டிலிலே
 கண்மணியைத்தான்வளர்த்தி காரிகைதாலாட்டலுற்றான்

மதுரைவீரனுக்குத் தாலாட்டல்

ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ

புத்திரனேயுந்தனுக்கு புகழ்ச்சியுடன்தாலாட்ட
 நித்திரைசெய்யுமந்த நேரானகண்மணியே

ஆ

கண்ணேயுறங்குறங்கு கற்பகமே நித்திரைசெய்
 கண்ணே என்கண்மணியே கற்கண்டேசர்க்கரையே

ஆ

ஆதிசிவன்மகனே ஆயன்மருமகனே
 சோதிக்கவந்தவனே துய்யகணபதியே

ஆ

தேனாகண்ணே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
 பாலாரும்வாயுடைய பாலகனேபைங்கிளியே

ஆ

கானகத்தில்நியுங் கவிழ்ந்துவிளையாட
 நாணுகத்தடுத்துவந்த நாயகமேகண்வளரரய்

ஆ

எந்தனுக்குப்பிள்ளையென்று யீஸ்வரனூர்தந்தகண்ணே
 சுந்தரமாய்நித்திரைசெய் சொர்ணமயதொட்டிலிலே

ஆ

பிள்ளைகவலை பெருங்கவலைதீர்க்கவந்த
 வள்ளலேகண்ணே மணியேமணிவிளக்கே

ஆ

மாறுபடாபாலகனே மரசிலாக்கண்மணியே
வேறுபடாபுத்தமுதே விண்மணியேகண்வளராய்
அங்கையர்கண்ணம்மை அருள்பெற்றபாலகனே
எங்கள் குடிதழைக்க என்மகனேகண்வளராய்

இப்படித்தாலாட்ட யேத்தசிறுபாலகனும்
நித்திரையுஞ்செய்து நினைவுவந்துபாலகனும்
பசியெடுத்துப்பாலகனும் பதறியழுகையிலே
தாவியேசக்கிலிச்சி தானெடுத்துப்பால்கொடுத்தாள்
பால்கொடுத்துப்பசியாற்றி பாலகனுக்கப்பொழுது
எண்ணெய்த்தலையிலிட்டு யினம்வெந்நீர்தான்வார்த்து
உச்சியுதித்துடைத்து உடம்பெல்லாந்தான் துவட்டி
திட்டமுள்ளனெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
நேரானெற்றியிலே நிலகாப்புதானுமிட்டு
நீலவிழிகண்களுக்கு நேர்மையுடன்மையெழுதி
பிள்ளைக்குத்திருஷ்டி பிரியமுடன் சுற்றுதற்கு
நெல்லும்அறுகும் நேரானமஞ்சளுடன்
பருத்திவிரைசண்ணும்பு பரிவாகத்தான் பிசைந்து
தண்ணீர்முகந்துவந்து தாம்பாளத்திற் போட்டு
இப்படியாக இனிதுவளர்க்கும்வேளையிலே
மாதிகனைத்தானழைத்து மங்கையாளேதுசொல்வாள்

மதுரைவீரனுக்குக் காதுகுத்துதல்

முன்றும்பிராயத்திலே முத்தமிட்டுக்காதுகுத்த
நல்லநாள்கேட்டு நகைத்திரந்தான்பார்த்து
திட்டமுள்ளதட்டானைச் சீக்கிரமாயழையுமென்றாள்
அந்தநல்லால்சொற்கேட்டு ஆனதொருமாதிகனும்
கூட்டிவந்துதட்டானைக் குழந்தையைப்பாருமென்றாள்
பார்த்துமந்ததட்டானும் பாலகனுக்கேற்றப்போல்
தங்கத்தால்கம்பி சதுராகத்தன்வளைத்து
கீழ்க்காலைமேற்காலை கிரமமாய்குத்திவிட்டான்
படியரிசிதகடிணையும் பாக்கிலையுஞ்சர்க்கரையும்
அத்தனையுந்தான்கொடுத்து அனுப்பினான் தட்டானை
மாதிகனும்மங்கையரும் மனதுமிகத்தான்குளிர்ந்து
சந்தோஷமாகித் தயவாயிருபேரும்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே

மதுரைவீரன் சக்கிரியன் வீட்டில் வளருகிறதைக்
காசிராஜாவுக்கு தெரிவித்தல்

காசிப்பட்டணத்திலிருக்கும் கனத்தவெகுமாந்தர்களும்
மாதிகச்சின்னனுக்கு மைந்தன்வந்தசேதிதன்னை
பட்டணத்திலுள்ளனும் பாங்கூடனேதாமறிந்து
இராஜனுட்பிள்ளையென்று நலமாகஓடிவந்து
மாதிகச்சின்னனும் மைந்தனைவளர்க்கின்றான்
என்றவர்கள்சொல்லி இந்தச்சமயத்தில்
இப்பெரியபட்டணத்தி லிருந்தோமேயானைக்கால்
தன்பிள்ளையென்று தானழைத்துக்கொன்றிடுவான்
மறுதேசம்போய் மங்கையரேநாம்பிழைப்போம்
அப்படியேநல்லதென்று அன்பாயிருவருந்தான்
மைந்தனைத்தானெடுத்து மறுதேசம்போனர்கள்
காடுமலைதாண்டி கடுகிநடந்தார்கள்
பொம்மணன்சீமைக்கு பொட்டெனவேவந்தார்கள்
யாதென்றுசொல்லி யழைப்பித்தார்பொம்மணனும்
எந்தவூரெந்தநாடு எங்கிருந்திருவந்தீர்
என்றதற்குமாதிகனும் ஏந்திழையுஞ்சொல்லுகிறான்
காசியென்னும்பட்டணத்தைக் கடந்தவரலாற்றைக்கேள்
பஞ்சைகள்பிழைக்க பரதேசம்நாங்கள்வந்தோம்
வயறுபிழைக்க மறுதேசம்நாங்கள்வந்தோம்

மாதிகச்சின்னன் பொம்மண நாயக்கனிடத்திற்
சேவகத்திற் கமர்தல்

அந்தநல்லசேதி அறிந்தானேபொம்மணனும்
என்னிடத்திற்சேவகமா யிருப்பாயோமாதிகனே
அப்படியேநல்லதென்று அமர்த்தினுன்பொம்மணனும்
சேவகஞ்செய்து சீருடனே தானிருந்தான்
சந்தோஷமாகத் தயவாயிருக்கையிலே
பிள்ளைச்சூச்சிங்காரம் பிரியமுட ன்பூட்ட லுற்றான்
நெற்றிக்ஞ்சூட்டிகட்டி நிழல்கண்ணாடியும்பட்டி
காத்தலேமத்திக்காய் மனமாகத்தொங்கவிட்டு
பச்சைக்கல்முருகு பவளத்தால்தாழ்வடமும்
காலிற்சிலம்பணிந்து கைக்குத்தங்கக்காப்புமிட்டு
பூணர்மெல்லாம் பூட்டினுன்மாதிகனும்

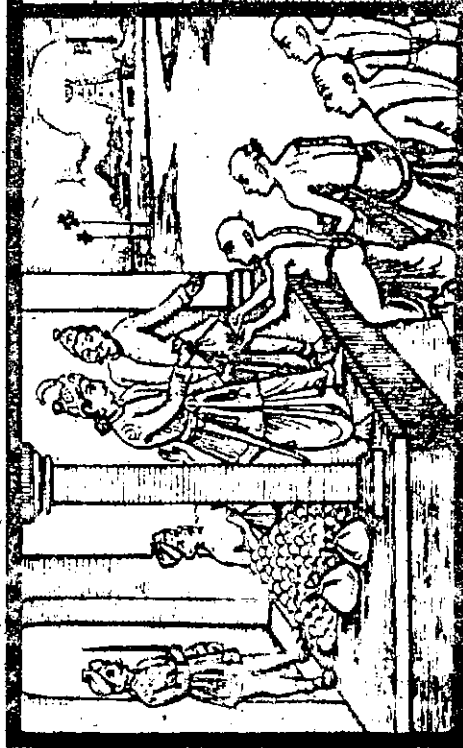
நாளொருமேனியுமாய் நலமாகத்தான்வளர்த்தான்
 பத்துவயதானதினமேல் பதினொலாம்வயதுதனில்
 சரிகைசந்திரகாவி தலைப்பாகைசட்டியுடன்
 வன்னகம்பிச்சோமன் வகையாயுடுத்தியங்கே
 பட்டுக்கம்பிச்சோமன் பாங்காய்விரந்துகட்டி
 இடதுபுறத்தொங்கலிலே ஏமனுடஅட்சரமும்
 வலதுபுறத்தொங்கலிலே வடமலையானட்சரமும்
 பார்வதிகடாகுத்தால் பரிவாகவுண்டாச்ச
 பஞ்சவாநப்பட்டாடை பாங்கானசாலுவையும்
 முன்கையிற்பந்தனமும் முறுக்கிவிட்டமீசைகளும்
 கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டுமிட்டுக் கனத்ததிருமார்பிலுமே
 சந்தனமும்புனுகுந் தாராளமாய்ப்பூசி
 இப்படியாய்த்தானே இருந்துவருகையிலே

மதுரைவீரன் பாக்கிரமம்

குச்சிவருமலைகட்டிக் கூசாமல்வீரையனும்
 கச்சைவிரந்துகட்டி கருங்கச்சைசங்குவிட்டு
 காலில்மிதியடியுங் கையிலுண்டைவில்பிடித்து
 மந்திரவாளெடுத்து மதயானைபோலெழுந்து
 எதிர்க்கத்தான் கண்டவரை எண்ணியேபாராமல்
 கண்டமுனிசாஷுதரைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவான்
 காளிகதவடைக்கக் கண்ட முனிதெண்டனிட
 வேட்டைகளாடுவதும் வேங்கைபுலிகுத்துவதும்
 மாதிகன்சொல்கேளான் வனங்களிலேபோய்விடுவான்
 கரடிபுலிசிங்கம் காட்டானகொல்கிறதும்
 வேஷங்கள்மாறி வீட்டில்வருகிறதும்
 வருகிறதைக்கண்டு மாம மானமகிழ்ந்து
 வந்ததொருவீரனுக்கு வரிசையுடனன்னமிட்டு
 குத்தும்பருப்புமிட்டுக் கூசாமல்நெய்வார்த்து
 சுண்டக்கறிவகையுஞ் சுகிப்பான்போஜனமும்
 வாழைப்பழஞ்சர்க்கரையும் வகைவகையாய்தான்சமைக்க
 சாப்பிட்டுக்கையலம்பித் தாம்பூலந்தான் தரித்து
 பள்ளியறையிற்புகுந்து பாங்கானகட்டிலிலே
 பள்ளிகொண்டு வீரையனும் பண்பாயெழுந்திருந்து
 இப்படிதானும் இருக்குமந்தவேனையிலே

தொட்டியன் மகள் குதுவானவிடத்தில்
மதுரைவீரன் காவலிருந்தது

பட்டணத்தையாளும் வரிவானதொட்டியனும்
பொம்மணநாயக்கன்மகள் பொம்மியம்மானென்பவள்காண்
புத்தியறிந்ததன்மேல் பூவைதனை பொம்மணனும்
ஊருக்குமேற்கே ஒருநாழிதூரத்திலே
பச்சைகுடிசைகட்டிப் பண்பாயலங்கரித்து
பொம்மியம்மாளைப் பொங்கமுடன்கூட்டிவந்து
அந்தக்குடிசைதனில் அமர்ந்திருக்கச்செய்துவைத்து
மாதிகச்சின்னானை வரவழைத்துத்தானுடனே
அல்லும்பகலும் அறுபதுநாழிகையும்
பட்சிபறவாமல் பகல்மோசம்வாராமல்
காட்டானைசிங்கம் கரடிபுலிவாராமல்
கள்ளாதிநடர் கடுவிஷங்கள் தீண்டாமல்
காற்றும்ழைவந்ததென்று காவல்தப்பிபோகாமல்
இருட்டுகருக்கலென்று ஏமாந்திருக்காமல்
முப்பதுநாளும் விழித்தக்கொண்டுதானிருந்து
பைங்கிளியாள்கண்ணானைப் பத்திரமாய்க்காத்திருப்பாய்
காரும்பிள்ளாயென்று கட்டையுமிட்டானும்
நல்லதையாவென்று நலமுடனேமாதிகனும்
மாதிகச்சின்னானும் மாளிகைக்கத்தான்வந்து
சூச்சிவருமாலைகட்டி கொடுவாளுங்கையேந்தி
கச்சைவரிந்துகட்டி கட்டாரிகைபிடித்து
அம்புவில்லும்கையேந்தி ஆயுதங்கள் தான்தரித்து
பொம்மியம்மாள் காவலுக்கு போய்வாரேன்மாதிகனான்
அல்லும்பகலும் அறுபதுநாழிகையும்
காகமணுகாமல் கருங்குருவிநாடாமல்
பட்சிபறவாமல் பகல்மோசம்வாராமல்
இப்படியாக இவன் காக்கும்நாயிலே
வருணபகவானும் வந்துகவிழ்ந்ததினால்
ஈரேழுலகமெல்லாம் இருள்வந்துகுழ்ந்ததினால்
வயதுசென்றமாதிகனும் மனதுநெரந்துமெய்நடுங்கி
பொம்மியம்மாள் காவலுக்குப் போகக்கூடாமையினால்
மனதிலேயெண்ணி மகனுடனே சொல்லலுற்றான்
வீரப்பன்தான்கேட்டு வெருவாய்மனங்குளிர்ந்து

இந்தயிருட்டிலேதான் எப்படிநீர்போவீரையா
 பிள்ளையென்றுதானிருக்க பெரியவரேநீர்போகலாமோ
 மங்கையடகாவலுக்கு மகன்தானான் போய்வாரேன்
 என்றுசொல்லித்தானும் எழுந்திருந்தான்வீரையனும்
 எழுந்திருந்துதான் போய் எண்ணமற்றகாணையவன்
 சலவைக்கல் ண்டபத்தில் சாமிபோலிநின்றுகொண்டு
 சம்பங்கிஎண்ணெயால் தலைமுழுமியிராற்றி
 கோதியிரைக் கோணமல்கிக்கறுத்து
 செங்கமலக்கையாலே சீக்கிரமாய்தான் முடித்து
 சிவசிவாவென்றே திருநீரணிந்துகொண்டு
 சந்தனங்கஸ்தூரி தானணிந்தான்மாற்பதனில்
 பஞ்சவர்ணப்பட்டாடை பாங்காயலங்கரித்து
 சிவந்தவருமலை செண்டுக்டும்பாவனையாம்
 மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதலம்பூச்சல்லடமாம்
 கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசங்குவிட்டு
 முன்னின்றதொங்கலிலே மோககன்னிஅட்சரமாம்
 பின்னின்றதொங்கலிலே பிர்மாவின அட்சரமாம்
 உள்ளேகபாயணிந்து உடம்பெல்லாம் அங்கிபூண்டு
 நெற்றிக்குச்சட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமைபெழுதி
 பாசிபந்துதாயித்தும் பாங்காகக்கையில்கட்டி
 ஆபரமெல்லாம் அலங்கரித்துதானும்ப்போ
 எட்டுதுலாங்கத்தி இத்துடனேகேடயமும்
 உண்டைவில்லுங்கையில் உடைவாளுந்தான்தரித்து
 பாக்குடனே வெற்றிலையும் பாங்காகத்தான்வாங்கி
 மாதிசுச்சின்னானை வந்துகண்டேயந்நேரம்
 பொம்மியம்மாள்காவலுக்கு போகவிடை தாருமையா
 அப்படியேபோய்நீ அனுதினமும்காவல்செய்வாய்
 என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏத்தமுள்ளதென்மதுரை
 நடந்தான்காண்வீரையனும் நாலுதிக்குந்தானதிர
 சிங்காரத்தோப்பைக் சீக்கிரமாய்த்தான்பார்க்க
 அலங்காரத்தோப்பில் அச்சமுற்றுத்தான்சேர்ந்தான்
 பைங்கிளியாள்தன்குடிசை பக்கமேபோய்ச்சேர்ந்தான்
 அந்நேரவேளையிலே ஆரணங்குபொம்மியம்மாள்
 குடிசைவிட்டி வெளியில்வந்து கொப்பெனவேதான்பார்த்து
 தென்மதுரைநிற்கிறதை தேன்மொழியுங்கண்டாளே
 சிற்கிறதைக்கண்டு நெடுநேரமெய்மறந்து

ஆரோதெரியாது அர்த்தராத்திரிவேளை தன்னில்
 மாதிகனல்வயிவன் மாற்றினாய்க்காணுதென்று
 ஆரடாநிற்கிறவன் அஞ்சாமற்சொல்லிடுவாய்
 ஆரோவென்ச்செரல்வி அஞ்சாதேமங்கையேநீ
 மாதிகசின்னான்பெற்ற மைந்தன் தானென்றான்
 நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தாள் குடிசைக்குள்
 பைங்கிளியாள்பேராய் படலெடுத்துசாற்றியபின்
 கட்டிலின்மீதிருந்து கட்டளைகள் சொல்லுகிறாள்
 பத்திரமாய்நீயும் படுத்திரடாவென்றுசொன்னாள்

மதுரைவீரன் பொம்மியம்மாளிடம் சேருதல்

மதுரையன்தான்கேட்டு வகையுடனேபேசலுற்றான்
 போட்டதொருகட்டிலில் போய்ப்படுத்தாய்பெண்ணோர்
 ஒண்டியொருவனுமா யுட்கார்ந்திருப்பேனே
 மங்கையரேநானும் மழையில்நனைகிறது
 ஆண்பாவம்பொல்லாது அதட்டினுல்தோஷமடி
 இருட்டிலொருவனுமா யிருப்பேனேபெண்ணரசே
 குடிசைக்குள்வரவழைத்தால் கோடி தர்ம முண்ணெனக்கு
 இவ்வார்த்தைகேட்டிருந்த ஏந்திழையுங்கூறுகின்றாள்
 சக்கிலிப்பயலுக்குக் தலைப்புழுகு ஆடுகுது
 எகுத்தாளம்பேசி எடுத்துரைக்கவந்தாயோடா
 காவல்செய்யவந்தாயோ கற்பழிக்கவந்தாயோ
 என்னபிணத்துகிராய் எழுந்திருந்துபோடாநீ
 கூவென்றால்கேட்டு கோடிபடை வந்துவிடும்
 உந்தனைவெட்டி உயிர்க்கழுவில்போட்டிடுவார்
 பையலென்றபோதே பதைக்குதடி யென்மனது
 தலைவெட்டிப்போனாலும் சக்கிலிநான்விடுவதில்லை
 உந்தனையும்விட்டுடந்த னுயிர்தானும்போகாது
 ஈரத்திலின்றுள் என்னுடம்புக்காகாது
 எந்தனுடநீயும் இசைவாகத்தான்கூடி
 குடிசைக்குளெனையழைத்து கூடினாலுந்தனுக்கு
 கோடி தருமமுண்டு கோதையேநம்படிநீ
 சக்கிலியனாலுந் தனஞ்செயனவண்டி
 கன்னியேகொஞ்சாநாளில் காட்டுகிறேன்சுவரியத்தை
 இந்நேரவேளைதனி விருவருமேகைகலந்து
 மருவியிருவருமாய் மங்கையேபெண்மயிலே

காமவிகாரங் கணையாய்வருகுதடி
 மன்மதபாணம் மார்பில்வந்துதைக்குதடி
 பஞ்சணமெத்தையின்மேல் பக்கத்திடங்கொடுத்து
 இருவருமாய்க்கூடி இருப்பமடிபெண்ணரசே
 கூடியிருந்தோமானால் கோதையரேநீதானும்
 சந்தனங்கஸ்தூரி தான்பூசிவாழ்ந்திருப்பாய்
 பால்பழமுஞ்சர்க்கரையும் பசியாமலுண்டிருப்பாய்
 வெற்றிலையும்பாக்கும் விதவிதமாய்த்தானுகர்வாய்
 ஏதேதுகேட்டாலும் எடுத்துவந்துநான்தருவேன்
 மங்கையேநான்கேட்கிறது உன்மனதுமுருகையோ
 கல்லுங்கரையுமடி கடலும்இருகும்டி
 உன்வடிவுக்கேற்ற உத்தமனும்நான்தாண்டி
 ஏதுக்குமஞ்சாதே இளமயிலேபெண்ணணங்கே
 இப்படியாக இன்பமுடன்கேட்கையிலே
 பேடைமயில்போல பெண்ணணங்குகேட்டிருந்து
 எண்ணுதுமெண்ணி ஏங்கியமுகலுற்றாள்
 ஈஸ்வரனேஎன்தலையில் என்னயெழுதிவிட்டாய்
 கன்னிக்சுழியாமல் கல்யாணஞ்செய்யாமல்
 சக்கிலியனகற்பழிக்கத் தலையிலெழுதினையோ
 என்றுசொல்லிகன்னியரு மேங்கிமுகம்வாடி
 முத்துப்போல்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
 பவளம்போல்கண்ணீரை பக்கமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
 அழுதுமுகம்வாடி அவளிடுக்கூங்குடிசைக்குள்
 மண்டியிட்டத்தானுழைந்து மடிமேலுட்காரவைத்து
 மங்கையரைத்தானும் மார்போடேதானணத்தான்
 ஏந்திழையேயுந்தனுக்கு என்னவிசாரமடி
 ஆரென்றிருக்கிறாய் அருங்கிளியேபெண்மயிலே
 காசிராஜன்பெற்ற கருத்துள்ளவீரமடி
 மகிமைதெரியாமல் மயங்குகிறாய்பெண்மயிலே
 என்றுசொல்லித்தானும் எடுத்தவனைக்கண்துடைக்க
 மங்கையரும்பார்த்து மனமுங்குளிர்ந்தாளாம்
 தெளிந்துமுகமலர்ந்து தேன்மொழியாளப்போது
 கண்குளிர்ப்பார்த்து கன்னிகையுமேதுசொல்வாள்
 முன்னமுகம்பின்னமுகம் மூவுலகிற்கிட்டாது
 மார்பழைக்கண்டால் மயங்குவார்கோடிபெண்கள்
 உருமாகைகட்டமுகம் உருத்திராட்சந்தன்னமுகம்

சந்தனங்கஸ்தூரி தானணிந்தான்மங்கையற்கு
 புனுகுசவ்வாது பொங்கமுடன்பூசலுற்றான்
 மல்லிகைப்பூசண்பகப்பூ வரிசையாய்த்தான்தரித்தார்
 உத்தரியந்தானேடுத்து உத்தமிமேல்தான் தரித்தான்
 மங்கையருமப்போது மனமகிழ்ந்துகட்டிலின்மேல்
 என்னைவலதழிக்க எத்தனைநாள்கார்த்திருந்தாய்
 மகாதேவரூளிஞால் மண்பிடித்தவேளையிலே
 மன்னவனையெந்தனுக்கு வளர்ந்தீரோபூமிதனில்
 என்றுசொல்லிதானகைத்து இசைவாகக்கன்னிகையும்
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அன்பாகமுன்புவைத்தாள்
 பாக்கியையுந்தானருந்திப் பரிந்துவிளையாடிக்
 காமவிகாரங் கண்ணைமறைத்ததப்போ
 மன்மதபாணம் மார்புருகிப்போகையிலே
 தோகையணிந்த துகிலாடைதான்கலைந்து
 மங்கையரைத்தானனைத்தான் மண்ணிக்கக்கையாலே
 கட்டியனைத்தான் கனிவாயைமுத்தமிட்டான்
 முகத்தோடேமுகம்வைத்து முத்தமிட்டாரிருவருமாய்
 கந்தருடன்வள்ளியம்மை கைகலந்தபாவனைபோல்
 பார்வதியாள் தன்னுடனே பரமசிவன்சேர்ந்ததுபோல்
 கூடிமகிழ்ந்து குலாவிவிளையாடி
 மதுரைமகாவீரன் மங்கையுடன்தான்சேர்ந்தான்
 இப்படியாக யிருந்துவிளையாடியபின்
 கட்டில்விட்டுத்தானிறங்கி கன்னியுமப்போது
 புருஷனேதெய்வமென்று பொற்கொடியும்தானினைந்து
 தென்மதுரைவீரனுக்கு தெண்டனிட்டுநிறகையிலே
 மன்னவனுமப்போது மங்கையரைத்தானெடுத்து
 காலில்விழுந்த காரணத்தைக்கேட்கலுற்றான்.
 பெண்ணரசிவாய்திறந்து பிரியமுடன்சொல்லுகிறாள்
 மானிடர்தானே மகாதேவரீந்தானே
 எவ்வுலகராஜாவோ ஈஸ்வரனூர்தன்மகனே
 ஆர்பெற்றகன்மணியோ அறிவையற்குகூறுமென்றாள்
 மாதிகன்வீட்டில்வந்த வகையதனைச்சேரல்லுமென்றாள்
 தாய்தகப்பன்பேருந் தனஞ்செயனேசொல்லுமென்றாள்
 மதுரையான்வந்தவகை மங்கையரேசொல்லுகிறேன்
 கைலாசநாதர் டடாகுத்தின் தன்மேலே
 காசிமகாராஜனுக்கு கண்மணியாய்நரன்பிறந்தேன்

மாலைபுடன்பிறந்தேனென்று வனத்திலேபோட்டுவிட்டார்
 வனத்திலிருந்துஎன்னை மாதகிஎடுத்துவந்தாள்
 சக்கிலியன்வீட்டில் வளர்ந்தவண்டிதையலரே
 என்றுசொன்னசொற்கேட் டினிதாய்மனமகிழ்ந்து
 இந்தமட்டுந்தான்சேதி இனியொன்றும்நானறியேன்
 என்றுசொன்னசொற்கேட் டினிதாய்மனமகிழ்ந்தாள்
 பொழுதுவிடியுது போய்பிழையுமன்னவனே
 நாளைப்பொழுதிலுன் நாகரீகம்பேசுவீர்காண்
 இப்படித்தானு மிருக்குமந்தவேளையிலே
 கங்குல்விடிந்துக் கதிரோனும்வந்துதித்தான்
 தேன்மொழியாள்குடிசைவிட்டு சீக்கிரமாய்வெளியில்வந்து
 கிழக்குமுகமாயிருக்குங் கேணியிடம்போயதனிற்
 கால்முகஞ்சுத்திசெய்து கனிவரையும்கொப்பளித்து
 சிவசிவாவென்றே திருந்றுதரனுமிட்டு
 அரகராவென்றுசொல்லி ஐயனையும்தான்தொழுது
 கோதையிலணையாள் குடிசைக்குள்தானுழைந்தாள்
 மதுரைவீரன்தானும் மாதிகன்வீடுபோனான்
 மாதிகனுமோடிவந்து மைந்தனைத்தான் தழுவி
 இன்னேரமென்ன செய்தாய் எந்தனதுகண்மணியே
 மழையில்நனைந்ததினால் மறந்துநான் தூங்கிவிட்டேன்
 நல்லதென்றுகூட்டிப்போய் நலமுள்ளமாதிகனும்
 மங்கையரேபெண்ணே மைந்தனுக்குஅன்னயிடு
 மாதாமனமகிழ்ந்து வட்டில்விளக்கிவைத்து
 சம்பா அரிசி சமைத்தசாதம்படைத்து
 தயிரெடுத்துவார்த்து தயவாய்ப்புசியுமென்றாள்
 வற்றல்வடகம் வகையுடனேயுறுகாய்
 கூட்டியமுதுண்டான் குணமுள்ளவீரனுமே
 உண்டுபசியாறி உத்தமனும்வீற்றிருந்தான்
 கங்குல்வருமுன்னே கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
 அன்றையகாவலுக்கு என்மகனேபோய்வருவாய்
 நல்லதென்றுவீரையனும் நடந்தானேயப்போது

மதுரைவீரன் பொம்மியம்மாளுக்குத் தாலி தரித்தல்

பொன்னுபரண்மெல்லாம் பூட்டியலங்கரித்து
 ஆயுதமெல்லாமெடுத்து அரிவாளுங்கையிடித்து
 பார்த்தபேர்மோகிக்கப் பஞ்சவர்ணப்போட்டுமிட்டு

மங்கையர்க்குத்தான்தரிக்க மங்கிலியங்கைக்கொண்டு
 நாடிக்குடிசைதனை நடந்தானேவீரையனும்
 மங்கைக்குடிசைதனில் மன்னவனும்வந்துநின்றான்
 காரியையுமப்போது கண்டுமனமகிழ்ந்தான்
 ஆனாலும்பெண்ணரசே அன்பாகச்சொல்லுகிறேன்
 மங்கிலியங்கட்டாமல் மாதேயுனையணைந்தேன்
 மங்கிலியஞ்சூட்ட மகிழ்ச்சியாய்வந்தேனடி
 இந்தசொற்கேட்டு ஏந்தியையாளப்போது
 கழுத்தினேமங்கிலியங் கண்டதேயுண்டானால்
 அம்மான்மார்க்கடி யறுத்துதுசந்தொடுப்பார்
 எந்தகப்பன்தானும் இருதுண்டாய்சீடுவார்
 இப்படியாக ஏந்தியையுஞ்சொல்லிமுடித்தான்
 ஏதுக்குமஞ்சாதே யிளங்கொடியேபெண்மயிலே
 ஆதிசிவன்பிரமா ஆயனுடன்பார்வத்யும்
 முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்களுந்தேவர்களும்
 அரனார்திருமகனும் ஆனைமுகப்பிள்ளையாரும்
 எல்லோரும்பார்த்திருக்க இந்தச்சிறுநாலினை
 மலர்ச்சரட்டில் வகைவகையாய்த்தான்கொர்த்து
 சாண்மெடுத்துவந்து சதிராகத்தான்மெழுகி
 பிள்ளையார்தன்னை பெட்டுடனேதானிருத்தி
 அறுகுபிடுங்கிவந்து அன்பாய்விநாயகர்க்கு
 புஷ்பங்கள்தாவியல்லோ போற்றியிகத்துதித்து
 பாத்ததின் முன்பாகப் பாங்கானதாவிதனை
 வைத்துஇருவோரும்வணங்கியேதெண்டனிட்டு
 சாம்பிராணிதூபம் சதுராகத்தான்கொடுத்து
 தேவர்களப்போது சிறப்பாக்பார்த்திருந்தார்
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆண்சிங்கவீரையனும்
 சரட்டுடனேதாலிதனைச் சாங்கமாய்த்தானேடுத்து
 தேவர்களைநோக்கித் தெண்டனிட்டுவீரையனும்
 சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திருமங்கிலியந்தனை
 தோகைநல்லாள்கழுத்தில் சூட்டினுனப்போது
 அந்தரத்தேவர்களு மலங்காடிமாகவேதான்
 பூமாரிதானும் பொழிந்தார்களக்கணமே
 ஆணிமுத்துவீரையனும் ஆரணங்குபொம்மியரும்
 திட்டமுடனெழுந்து தீர்க்கமுடந்தேவர்களை
 அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அன்பாகநின்றார்கள்

ஆசீர்வாதஞ்செய்து யாவரும்வரமளித்தார்
 பொன்னுலகவாசலிலே போனார்கள்தேவரெல்லாம்
 ஆணிமுத்துவீரையனை ஆரிழையாள் தான்பார்த்து
 ஆதிசிவன்கர்த்தர் அமர்ந்தசபைதானறிய
 மங்கிலியந்தான்தரித்த மைத்துனரேவாருமென்றார்
 கட்டிலிலிருவருமாய் கைகோர்த்துதானிருந்து
 சிரித்துவினையாடி தேன் மொழியைத்தானனைந்தான்
 அணைத்தவினையாடி ஆவலெல்லாந்தீர்த்தார்கள்
 தீராதஆசையெல்லாந் தீர்த்துஇருவருமாயி
 வாருங்கள்மைத்துனரே வார்த்தையொன்றுகேளுமென்றான்
 முப்பதுநாளும் முடிந்ததுகாண்நானையுடன்
 நாளைக்குயிக்குடிசை நலமாகத்தான்பிடுங்கி
 மாளிகைக்குத்தானழைக்க வருவார்கானென்தகப்பன்
 உன்னைவிட்டுநான்பிரிந்து உகந்துயிருப்பேனோ
 யிருவருமாய்கூடி யினிதாய்வினையாட
 என்றைக்குத்தானமையும் ஏந்தலேசொல்லுமென்றான்
 நாளைக்கிழமைக்கு நான்வருவேனென்றுசொன்னான்
 நாளைப்பொழுதில் நலமாகக்காண்பீர்காண்
 அதன்பிறகுஎன்னையல்லோ யார்பார்க்கப்போகிறார்கள்
 என்னைத்தவிர எவளுனக்குமாகாதோ
 தேசத்தில்வேறொருபெண் சிக்காதோதேசிகளே
 மண்டலத்தில்நான்தானே மற்றொருபெண்கிட்டாதோ
 என்குறிஞ்சிகோட்டைக்கு இதமாகவந்தீரென்றான்
 கோட்டைக்குறிக்காரர் கொத்தளத்துசேவகரும்
 மன்னவரேயும்க்கு வழிவிடத்தான்போறாரோ
 பத்துதலைவாசலுக்குப் பத்துலகைங்கோடிமன்னர்
 தொடடியர்கள்காவல் துடுக்காயிருக்குமங்கே
 வந்தாலுமும்மை வலிமையுள்ளதொட்டியர்கள்
 கள்ளனென்றுதான்பிடித்துக் கைகளைவாங்கிடுவார்
 உயிர்கழுவில்போட்டு உந்தலையைவெட்டிவைப்பார்
 இந்தப்படிக்காவல் ஏற்றமுள்ளதொட்டியர்கள்
 பொல்லாதலண்டன் போக்கிரிகானென்தகப்பன்
 இப்படியெல்லா மகிழ்ச்சியாய்சொன்னேனென்று
 மன்னவரேநீர்தானும் மனவருத்தங்கொள்ளாதே
 நடக்கும்வகைவழிகள் நானறிந்துசொன்னேன்காண்
 என்னைமறவாமல ஈடேற்றவேணுமென்றான்

புண்ணியரேயும்மைவிட்டுப் பொருந்தேனரைநாழி
 என்றுசொல்லிபொம்மியரும் ஏங்கிமுகம்வாடி
 என்னையும்விட்டு இருப்பீரோபூமியிலே
 மன்னவரேயும்மைவிட்டு மண்மேலிருக்கேனென்று
 கண்ணீரும்விட்டமுது கலங்கினுள்பொம்மியரும்
 அதுகண்டுவீரையனு மழவேண்டாம்பெண்ணேயென்று
 கண்ணீர்தனைதுடைத்து காவலனுமேதுசொல்வான்
 உன்னைநான்கண்டு ஊர்வழியேபோவேனடி
 இருவரும்போய்பிழைப்போம் ஏகமுள்ளபெண்ணரசே
 தேறுதலைச்சொல்லித் தென்னவனுந்தாடைந்தான்
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருமாகிலும்
 மைந்தனைத்தான்பார்த்து மாதிகளும்ப்போது
 முப்பதுநாளும் முடிந்ததுஇப்போது
 ஆகையினுலிப்போது ஆனதொருபொம்மியற்கு
 காலுக்கிசைந்தொரு கனத்தமிதியடியும்
 மைந்தனேயுன்கையால் வளமாகசெய்வதற்கு
 மிதியடிக்கானதொரு வேனதொருரத்தினங்கள்
 தங்கத்தால்சரிகைகளுந் தனிவயிரமுத்துகளும்
 பொம்மணநாய்க்கர் புதல்விக்குவேணுமென்று
 மிதியடியைத்தைக்க விரைவாகஎன்கையில்
 தந்தார்காணரத்தினத்தை தயவாகநீளடுத்து
 வாருங்கள்மேலே வகையாகத்தான்சமைத்து
 திட்டமுடன்கட்டி சீராகவையுமைந்தா
 அந்தசொற்கேட்டு ஆணிமுத்துவீரையனும்
 சந்தோஷங்கொண்டு தானெழுந்துஅந்நேரம்
 குட்டியாட்டுத்தோலை கொற்றவனுந்தானெடுத்து
 அட்டைக்குவளமான அட்டையுந்தான்சேர்த்து
 அதற்கேற்றமேல்வாறு அடைவாகத்தானறுத்து
 ஒருநாழிகைக்குள்ளே யுச்சிதமாய்மிதியடியும்
 கட்டியங்கேதானெடுத்து காரணமும்ப்போது
 தகப்பந்தனையழைத்து தான் கொடுத்தார்வீரையனும்
 பார்த்துமனமகிழ்ந்து படலகளைக்கொண்டடி
 மாதிகளும்வாங்கி மனமகிழ்ந்துவைத்திருந்தான்

பொம்மியம்மாளை விட்டிற்சுழைத்துக்கொள்ளல்

முப்பதுநாளும் முடிந்ததுகாணப்போது
 பொழுதுவிடிந்தபின்பு பொம்மணநாய்க்கனுமே

பொம்மியம்மாளுக்கு பொருந்திசடங்குசெய்ய
 கட்டத்துடனே குடிசைக்குத்தான்வந்து
 குடிசைபிடுங்கி கொளுத்திவிட்டபிற்பாடு
 பொம்மியம்மாள் தன்னை பொங்கமுடன்நீராடி
 கூறையுடுத்திக் கோர்வைப்பணிபூட்டி
 கொப்பிட்டுவாளிட்டு தந்தளப்பொன்வோலையிட்டு
 கருங்குருவிவாலது கண்ணிற்குமைதீட்டி
 நெற்றியிற்றிலகமதை நேராகத்தானுமிட்டு
 உட்கழுத்துத்தாலி யுயர்த்தியுள்ளகல்லிழைத்து
 கட்டுவர்க்கந்தன்னாலே கழுத்திற்சரமணிந்து
 மோகனமாலை முத்தாபரணமின்ன
 மார்பில்பதக்கம் வகையுடனேதாணிந்து
 கடகஞ்சரிபவளம் கைவளையல்தானணிந்து
 பத்துவிரலுக்கும் பசும்பொன்னுற்காலாழி
 இடுப்பிலொட்டியாணம் இசைவாகத்தான்பூட்டி
 காலாழிபீலாழி கனத்தசிலம்பணிந்து
 பாடகம்தண்டை பாதரசம்பூட்டி
 வங்கிதலைசாமான் வயிரத்தால்மார்பதக்கம்
 பூணூரமெல்லாம் பூட்டிவலங்கரித்தார்
 அந்தநல்லவேளையிலே யானதொருமாதிகனும்
 மிதியடியைத்தானெடுத்து விரைவாகக்கொண்டுவந்தான்
 வந்ததொருபொம்மணனும் அன்பாய்மிதியடியை
 பொம்மியம்மாளுக்கும் புகழ்ச்சியாய்த்தான்கொடுத்தான்
 மிதியடியைத்தான்பார்த்து வேலனையகண்ணாளும்
 மதுரைவேலையென்று மனங்குளிர்ந்தாளப்போது
 தொட்டியத்துசக்கிலியர் துரிசாகக்கொம்பூத
 தட்பட்டைமேளம் தவில்முரசுதான் முழங்க
 எருதுமேல்நகாரு எட்டுதிசையதிர
 புள்ளங்குழலூதப் பேரிகையடித்துவர
 நாதசுரமேளம் நாட்டியங்களாடிவர
 பதினெட்டுமேளம் பாங்குடனேதானெலிக்க
 வெடிசத்தமெங்கும் வேணபடிதானதிர
 கட்டியர்களைச்சரிக்க காவல்கொண்டாடிவர
 வாராளாம்பொம்மியம்மாள் வர்னமணிமாளிகைக்கு
 ஆலாத்திசுற்றும்பெண்கள் அன்னம்போல்நடந்துவர
 பொம்மியம்மாள் தனக்குப் பொருந்திருஷ்டிகழிக்க

முத்தாலே ஆலாத்தி மூவாயிரங்கோடி
மாணிக்க ஆலாத்தி வகைவகையாய்த்தானெடுத்து
திருஷ்டி சழித்தார்கள் தீங்கெல்லாம்விட்டொட
கட்டியங்கூற கவரிபணீசீச
நங்கைநல்லாள்பொம்மி மாளிகையினுட்புகுந்தார்
அந்நேரவேளையிலே யானதொருபொம்மணனும்
தையல்நல்லாளுக்குச் சடங்குசெய்யவேணுமென்று
வேதப்பிராமணரை விதியுடனேதானழைத்து
நல்லதினந்தானுவென்று நன்றாகப்பாருமென்றான்
சித்திரைமாதஞ் சிறந்தசிம்மலக்கினத்தில்
நல்லவேளையென்று நாலுபக்கங்கால்நாட்டி
சந்தனக்கால்நாட்டி சதுர்முகக்கால்நாட்டி
பத்தரைமாற்றுப் பசும்பொன்விரைபரப்பி
செண்பகப்பூவரும்பால் சிறக்கவேமாலைகட்டி
மெல்லிநல்லாள் தானிருக்க மலர்கட்டி தொங்கவிட்டு
பச்சைக்கிளியும் பசும்பொன்கலசமிட்டு
தூணுக்குத்தூணும் தூங்காவிளக்கெரிய
குத்துவிளக்கெரிய குடவிளக்குநின்றெரிய
தப்பட்டைமேளம் உவில்முரசுதான்முழங்க
எக்காளமூத எங்கெங்கிடுகிடுகென்ன
பானையப்பட்டிலுள்ள துரைராஜமன்னவரும்
துரைகள் துரைமக்கள் துரைராஜமன்னவரும்
மங்கிலியப்பெண்கள் மங்கையர்கள் கூட்டமுடன்
மாணிக்கமணவரையில் மங்கைதனைக்கூட்டிவந்து
வச்சிரத்தால்முக்காவி வரிசையாய்த்தான் போட்டு
பொம்மியரைக்கொண்டு வந்து பொங்கமுடனிறுத்தி
சாஸ்திரஞ்சொன்னபடி சதிரா நத்தான்முடித்து
அன்னையும்பொம்மிதனை யரண்மனைக்குகொண்டுவந்தான்
வந்தவுறன் முறைக்கு வரிசையாய்பொம்மணனும்
சந்தனங்கஸ்தூரி தான்பூசியெல்லோர்க்கும்
பரிவுடனேதானும் பாக்கியையுந்தான்கொடுத்தான்

விருந்திடல்

விருந்தளித்தார்கள் விசிதமாய்தொட்டியற்கு
ஆயிரங்கலச்சம்பா அடைவுடனேதான்வடித்து
பதின் கலப்பருப்பு பாங்குடனே தான்சமைத்து

வாழக்காய்பொரியல் வழுவலங்காய்புளிச்சமையல்
 பச்சடியில்நூறுவகை பாற்குழம்புதான்சமைத்தார்
 மோர்க்குழம்புஆமவடை முருங்கைப்பூகூட்டமுது
 கீரையில்பத்துவிதம் கிரமமாய்தான்சமைத்து
 பலவகைப்பதார்த்தங்கள் பண்பாகத்தான்சமைத்து
 அதிரசம்பேணி அதிசயமாகச்சமைத்து
 போளிசுகியம் பொங்கமுடன்தான்செய்து
 இலட்டுஜிலேபி இலக்ஷணமாகச்சமைத்து
 காராசேஷ்பூந்தி கனத்கற்கண்டுனே
 சர்க்கரையினுல்பதுமை சங்கமுடன்தான்செய்து
 வடையப்பளமும் வகைவகையாய்தான்சமைத்து
 இட்டிலிதோசை யினிப்புள்ளகாரமுடன்
 அன்பாகத்தான்சமைத்து அளவிலாபலகாரமுடன்
 வாழைப்பலாக்கனியும் வன்மையுள்ளமாங்கனியும்
 தேனுடன்சர்க்கரையும் தெவிட்டவேதான்போட்டு
 புத்துருக்குநெய்யும் பொங்கமுடன்தான்வார்த்து
 பால்விட்டபாயாசமும் பத்துவிதந்தான்செய்து
 இத்துடனகூட ஏற்றகறிவகைகள்
 வேணபடிசெய்து விதவிதமாய்த்தான்சமைத்து
 பந்திபரிமாறி பாங்காய்விசாரித்து
 உறன்முறையோரெல்லோரும் உண்டுபசியாறி
 கைகாலலம்பிக் கனிவாயைக்கொப்பளித்து
 வந்துஉட்கார்ந்தார்கள் வண்மையுள்ளபந்தலிலே
 சந்தனமும்புஷ்பமும் தயவாயலங்கரித்து
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அன்பாகவேயளித்தார்
 வால்மிளகுஏலக்காய் வன்மையுள்ளஜாதிக்காய்
 ஜாபத்திரிகிராம்புடனே சம்பிரமமாய்த்தான்கொடுத்து
 அருகிலிருந்து அனைவரையும்பூசித்தார்
 இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
 மாதிகச்சின்னனும் வன்மையுள்ளவீரனுமே
 சாதம்கறிவாங்கத் தான்வாராரந்நேரம்
 பொம்மணநாயக்கரும் பொறுமையுடனேபார்த்து
 ஆரடிதாதிகளே அன்னம்படையுமென்றார்
 படையுமென்றசத்தம் பைங்கிளியாள்தான்கேட்டு
 ஆரென்றுசொல்லி அலண்டுயெழுந்திருந்தாள்
 தாதியரும்ப்போது சக்கிலியனென்றுசொன்னார்

சாதங்கறியுடனே தட்டில்பரிமாறி
 கொண்டுவாவென்று கூறலுற்றோள்போது
 தாத்யருமுன்னடக்க தையலருங்கூடவந்து
 மாதிகர்க்குப்பெண்ணரசி வாரியமுதிட்டாளர்
 மதுரைநல்லவீரையனை மங்கையருந்தான்பார்த்தாள்
 நல்லதென்றுசொல்லி நலமாயெழுந்திருந்தான்
 தகப்பனுடன் கூட தன்மனைக்குப்போய்சேர்ந்து
 நரோத்திரிவீரையனும் நல்லணங்கைத்தானினைந்து
 மைந்தனென்றுதான்வளர்த்த மாதிகர்க்குங்கூடும்
 பதினைந்துநாழிகையில் பள்ளியறைவிட்டு
 சர்வாபரணமெல்லாந் தானணிந்தான்போது
 மாளிகையைவிட்டு வாரூன்காணுவலுடன்
 பொம்மிமேலாசைக்காண்டு புறப்படான்வீரனுமே
 கொள்ளுகொண்டவீரனுமே கோட்டைக்குமுன்வந்து
 அநுமார்லகுவெடுத்து அதிரக்குதித்தான்காண்
 பத்துகட்டுயாசலையும் பாங்காகத்தான்கூட்டு
 பொம்மியற்காவலாய் பொம்மணமும்போது
 தலைவாசல்முன்பாக சப்ரமஞ்சகட்டிலின்மேல்
 உருவினகத்தியுட னுறங்கினுன்பொம்மணமும்
 இத்தனைகட்டுதிட்ட மிருந்துநம்மைஎன்னசெய்வான்
 என்றுசொல்லித்தான்சிரித்து ஏற்றமுள்ளவீரையனும்
 ஈயைப்போல்வடிவெடுத்து இரப்பிலேபோய்நுழைந்தான்
 மெல்லநுழைந்துபோய் மெல்லியரைத்தானெழுப்ப
 தேன்மொழியாள்பொம்மி திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
 கணவனைக்கண்டவுடன் கன்னியரும்பூரித்தாள்
 கட்டியனைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
 இருவருந்தான்தழவி யிருந்தார்கள்பஞ்சணையில்
 தென்மதுரைவீரையனைத் தேன்மொழியுந்தான்பார்த்து
 அங்கங்கேகாவல் ஆனதொருசேவகரும்
 தொட்டியர்கள்காவல் துடுக்கீரங்காவலங்கே
 மாளிகையின்வாசலிலே மன்னனானவெந்தகப்பன்
 உருவினகத்தியுடன் உன்மாமன்தானிருக்க
 கோட்டைத்தலைவாசல் கொத்தலமுந்தான்கூட்டு
 இந்தநல்லகாவலிலே எப்படிநீர்வந்தீரென்றாள்
 கேளடிபெண்மயிலே கிரிடிக்கிறதற்காக
 ஏந்திழையெயுனைவிட்டு இருக்கீகனரைநாழி

அரண்மனையில்நீயிருந்து அவ்விடத்திலநானிருந்தால்
ஏகாந்தமெங்கேயடி இருவருக்கும்பெண்ணரசே
ஆகையினாலே ஆரணங்கேயுனைநினைந்து
கட்டுடன்காவல் கடந்துவந்தேனென்சமர்த்தால்

மதுரைவீரனும் பொம்மியம்மானும் திருச்சினுப்பள்ளிக்குப்
புறப்படல்

வாரும்பு பெண்ணே வையகத்திற்போய்பிழைப்போம்
தெற்கேஒருகோட்டை திருச்சினுப்பள்ளியென்று
இருக்குதடிபெண்மயிலே இருவரும்போவோமென்றான்
நல்லதென்றுசொல்லி நலமுள்ளமங்கையரும்
மாணிக்கபெட்டியை வகையுடனேதான்திறந்து
செல்வக்கோராயிரம்பொன் சீக்கிரமாய்த்தானெடுத்து
ஒற்றைக்கால்சுடாரம் உத்தமனுந்தானெடுத்து
அத்தனையுந்தானெடுத்து ஆரணங்குமன்னவனும்
போகவேணுமென்றுசொல்லி புறப்பட்டாரிருவருமாய்
கதவைத்திறந்துவுடன் கன்னிகையங்காளையரும்
மாளிகையைவிட்டுதலை வாசலிலேவந்து வின்று
திறந்தகதவை சேரவேதான்முடி
காளையையழைத்து காவலிருக்கச்செய்து
தாப்பாளும்பூட்டும் தப்பாமல்பூட்டிவிட்டு
என்றுசொல்லிமதுரை இதமாகநீரெடுத்து
மந்திரித்துபோட்டு மன்னவனுமப்போது
பொம்மணனேறும் புரவிதனையழைத்து
தங்கக்கடிவாளந் தாராளமாய்ப்பூட்டி
பத்தரைமாற்றுப் பசும்பொன்னால்சீனிகட்டி
சுடாரத்தைமடித்து குதிரையின்மேல்போட்டு
பட்டாபெரியகத்தி பாங்குடனேதானெடுத்து
பொன்புரவிமேலே பொம்மியரைத்தூக்கிவைத்து
கடிவாளங்கைபிடித்து காரணனுமேறலுற்றான்
கோட்டைகடந்து கொள்ளைகொண்டமதுரையனும்
கொல்லிமலைகடந்து கோனேரியாறுவிட்டு
ஆழர்வழியாக ஆற்றில்வந்துதானிறங்கி
நாட்டினூர்குடாரம் நடடாற்றில்மதுரையனும்
பலகாரஞ்சாப்பிட்டு பள்ளிகொண்டாரிருவருமாய்
ஏகாந்தம்பேசியே இருக்குமந்தவேளையிலே

பொழுதுவிடிந்தது பொம்மணனும்மப்போ
 பட்டத்துபுரவியையும் பட்டத்துக்கத்தியையும்
 காணாததினாலே கலக்கமுற்றன்னேரம்
 பொம்மியம்மாளைப் புகழ்ச்சியாய்க்கூப்பிட்டு
 பேசவில்லையென்று பேர்த்தெறிந்தானக்கதவை
 பார்த்துமகளில்லையென்று பதறிவிழுந்தான்காண்
 பொம்மியரைக்கானேமென்று புலம்பிவெளியில்வந்து
 வேதியர்சொன்னதெல்லாம் மெய்யாச்சென்று
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்களத்தனையும்
 திக்குதிசைகளெல்லாம் தேடித்திரிய வயிலே
 மாதிக்கச்சின்னானும் மகனையுங்கானேமென்று
 எதிராகவந்தான்காண் எண்ணமற்றசக்கிலியன்
 எல்லோரும்பார்க்க எடுத்துரைத்தானன்னேரம்
 மாதிகன்மகனும் மங்கையரைக்கொண்டுசென்றான்
 என்றுசொல்லிநாய்க்கனாக் கெடுத்துரைத்தாரநேரம்

மதுரைவீரன்மேல் பொம்மணன்

படை யெடுத்தல்

சேனைகளைக்கூட்டி திரளாகப்போவதற்கு
 பதினாயிரம்வெடிகாரர் பாங்குடனேகூட்டமிட்டார்
 வளைதடிச்சக்கரங்கள் வகையுள்ளராணுவங்கள்
 சேனைகளெல்லாந் திரளாகத்தான்கூட்டி
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருபொம்மணனும்
 வாகுவலயமும் வளைதடிச்சக்கரமும்
 வறியம்புநெறியம்பு ஈட்டியுங்கைபிடித்து
 பஞ்சகல்யாணிப்புரவி பாங்காகக்கொண்டுவந்தார்
 பொம்மணநாய்க்கன் புரவிதனிலேறி
 தலையாரிமுன் னேபோகத் தனிப்பரியும்பின் தொடர்ந்து
 சேனைவருவதினால் செந்தூள்பறக்குதங்கே
 தப்பட்டைகொம்பு தவில்முரசுதான்முழங்கி
 யானையின்மேல்பேரிகை அதிர்ந்துமுழங்கிவர
 வழியிலெதிராக வருவோரைக்கேட்கலுற்றார்
 ஒற்றைக்குதிரை ஒருபெண்ணுமாண்பிள்ளை
 கண்டாயோயிவ்வழியில் கண்மணியேதம்பியரே
 அப்போதுஆட்டிடையன் அவனசேதிதனை
 வாருமையாசுவாமி வந்தவகைசொல்லுகிறேன்

கருங்கால்வழியாக கண்டேனொரு துதிரை
 குதிரையின்மேலொரு கோதையரும்மன்னவனும்
 இவர்களிரண்டுபேரும் இதமாகப்போகிறார்கள்
 அந்தநல்லசேதிகளை அடைவாகத்தான்கூட்டு
 பொம்மணனுமப்போது போகிறான்வேகமுடன்
 கருந்தூளுஞ்செந்தூளுங் கலந்துபறக்குதப்போ
 காவேரியாற்றில் கண்டானைகூடாரம்
 அநிலிறங்கிச்சேனை அலைகொட்டி ருக்கிறதை
 கூடாரத்திலிருந்த கோதையரும்வெளியில்வந்து
 வடக்குமுகம்பார்த்தான் வருகின்றசேனையைத்தான்
 அலறியேபோய்விழுந்தான் ஆணிமுத்துவீரன்மேல்
 என்னடிபெண்ணேயென்று எழுந்துவெளியில்வந்து
 பார்த்தான்வடக்குமுகம் பறந்துவருஞ்சேனைதனை
 கண்டுமந்தவீரையனும் கன்னிமனந்தேற்ற
 கூடாரத்தின்மேல் கொள்ளைகொள்ளையென்றுசொல்லி
 வந்துநிறைந்தார்கள் வந்தசேனையத்தனையும்
 பதியிரம்பேர்கள் பாங்குடனேஅம்புதொட்டு
 கூவியதுபோல் கொடியம்புதான்நெடுத்து
 வெட்டவேணுமென்று வீரையன்மேல்வாறர்கள்

மதுரைவீரன் சண்டைக்குப் போகுதல்

கண்டுமேவீரையனுங் கடுங்கோபங் கொள்ளுதப்போ
 மீசைதுடிக்குதப்போ வெகு கோபங்கொள்ளுதப்போ
 ஏறினன்குதிரையின்மேல் எடுத்தான்பெரியகத்தி
 மன்னவனேயுங்கள் மாமனொருத்தனையும்
 வெட்டாமல்விட்டுவிட வேண்டுமென்றுதெண்டனிட்டான்
 பைங்களியேபெண்மயிலே படுகளத்திலொப்பாரி
 உண்டாயித்தேசத்தி லுண்மையைச்சொல்லவந்தாய்
 என்றுசொல்லிமதுரையனும் எதிராளிசேனையிலே
 ஆனைத்திரளதனில் ஆளிவந்துபாய்ந்ததுபோல்
 சேனைத்தளத்தில் சிறுவேங்கைபாய்ந்ததுபோல்
 வந்துவளைத்தானும் மட்டற்றசேனைகளை
 சேனைகளெல்லாந் திரளாகவோடியங்கே
 மாண்டுமடிக்கிறது மன்னனதுசேனையெல்லாம்
 முன்வீச்சுக்காயிரம்பேர் பின்வீச்சுக்காயிரம்பேர்
 இறந்துமடியுதப்போ எண்ணிறந்தசேனையெல்லாம்

பொம்மியால்நம்முயிர்தான் போகுதென்றுசொல்வார்கள்
 என்றுபுலம்பி இறந்தும்டியும்ப்போ
 புஷ்பமாய்வந்து பொழியுதுகாணண்டவன்மேல்
 தொடர்ந்துபோய்வீரன் துடுக்கர்படை யெல்லாம்
 துண்டதுண்டமாகத் துணிந்தாராம்போது
 சாகீப்சலாமென்று தான்விழுந்தாரீ நாடிபடை
 திருச்சினுப்பள்ளி தேசத்தையாளுகின்ற
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தனதராணுவமும்
 கோட்டைக்கதவடைத்து கொத்தளத்தின்மேலிருந்து
 வேடிகைபார்க்கிருர்கள் வேந்தன்படைத்தளமும்
 சேனைத்தளங்களெல்லாஞ் சே நமாய்ப்போகுதென்று
 மனதுகலங்கியப்போ மன்னவனுமேதுசொல்வான்
 சக்கிலியன்தானுயிப்போ தலையறுத்தான்சேனைகளை
 கூட்டப்படைகளெல்லாங் கொன்றுகருவறுத்தான்
 நம்போய்விழுந்து நறுக்குவோம்சக்கிலியை
 என்றுகினைத்து ஏற்றமுள்ளபொம்மணனும்
 புரவிதனிலேறி புறப்பட்டானப்போது
 எதிர்கொண்டுவந்த எண்ணற்றமாமனைத்தான்
 பார்த்தங்கேகடிந்து பதறிப்போய்தான்விழுந்து
 மாமனென்றுபாராமல் வாளாலேவீசிவிட்டான்
 மாமன் விழுந்தபின்பு மதுரைமகாமுனியும்
 தொடடியப்பயல்களைத்தான் துரத்திகருவறுத்து
 கத்திவரிசைகளை யெல்லாம் காவேரியிற்றானலம்பி
 கொள்ளைகொண்டவிரையனும் கூடாரந்தானோக்கி
 குலுங்கநடைநடந்து குஞ்சிரிப்புக்கொண்டுவந்து
 அடுத்தாரைக்காக்கும் ஆணரிழுத்துவிரையனும்
 வர்னமணிக்கூடாரம் வந்திருக்கும்வேளையிலே
 எந்தியையும்ப்போது எந்தகப்பனெங்கேயென்றாள்
 உந்தகப்பன்தானும் ஒக்கமடிந்தாண்டி
 என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏற்றமுள்ளபொம்மியரும்
 அலறியேபோல்விழுந்தாள் ஆனதொருபடுகளத்தில்
 பொம்மண்ணன்மேல்விழுந்து புலம்பியழகலுற்றாள்
 என்னாலேஉங்களுயிர் எமலோகஞ்சர்ந்ததோ
 பாவிமகளாலே படுகளத்தில்மடிந்தீரோ
 என்னைவிட்டுநீங்கள் இருந்தரசு ஆளாமல்
 சேனைத்தளத்துடனே சீக்கிரமாயாற்றில் வந்து

மடிந்தீரோமன்னர்களே மகாசேனையத்தனையும்
 என்றுபுலம்பி எங்கியழுலுற்றாள்
 மங்கையரைத்தானெடுத்து மார்புடனேதானனைத்து
 அழுகிறதைத்தானமர்த்தி அந்நேரம்வீரையனும்
 திருச்சினுப்பள்ளியிற் போய் சீக்கிரமாய்கட்டை கொண்டு
 சந்தனக்கட்டையின்மேல் சதுராயெடுத்து வைத்து
 நீர்கடனும் தீக்கடனும் நீதியுள்ளாமானுக்கு
 வரிசையுடனே முடித்து வளமயிலும் வீரனுந்தான்
 காவேரிதீர்த்தத்தில் கனமாகத்தான்குளித்து
 மங்கையரும்வீரையனும் வந்தார்கள் கூடாரம்
 சாதங்கறிவகைகள் சமைத்தாரேயந்நேரம்
 படைத்தந்தசாதத்தை பரிவாகவீரனுண்டான்
 பைங்கிளியைப்பாத்து பசியாரும்பெண்ணையென்றான்
 உண்டுபசியாறி உத்தமியாள்பொம்மியரும்
 இருவருங்கூடி ஏந்தமாயிருந்து
 பாக்கிலைதாமருந்திப் பரிந்துவினாயாடி
 என்னடி பொம்மியேநாம் இங்கிருக்கக் காரணமேன்
 கூடாரந்தான் பிடுங்கி கோட்டைக்குச்சேர்வோமென்று
 பொம்மியரும்வீரனுந்தான் புரவிதனிலேறி
 திருச்சினுப்பள்ளிக்குச் சீக்கிரமாய்ப்போகையிலே

மதுரைவீரன் விஜயரங்கனிடத்தில் சம்பளத்துக்குப்
 போயிருத்தல்

கோட்டைதலைவாசல் குறிக்காரர்தாமறிந்து
 எந்தவூரென்று இதமாகத்தான்கேட்டார்
 வடக்கேயிருந்து வருகிறோமென்று சொல்லி
 சேவகருயில்லாமல் செம்மையாயிங்குவந்தோம்
 நல்லதென்று சொல்லி ராஜனுக்கறிக்கையிட
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தனதுகோட்டு
 வந்ததொரு சேவகனை வாசல்தடையில்லாமல்
 கூட்டியிங்கேவாருமென்று கொப்பெனவேயுரைத்தார்
 வீரனைக்கேட்டு விருப்பமுடனே நடந்தான்
 பொம்மியற்குத்தான் விடுதி பொங்கமுடனேயமர்த்தி
 விடுதியில் விட்டு வேந்தனிடந்தான் போனான்
 கண்டுதுரைராஜாவுங் உரணனைத்தான் பார்த்து
 வாருங்களென்று சொல்லி வரிசையுடனிருத்தி
 எந்தவூரெங்குவந்தீர் எதுவிஷயஞ் சொல்லுமென்றார்

வடதிசையில் நானிருந்து வந்தேனையாவங்களண்டை
 ஆன்தோருசேவகத்தை யடைவாகத்தந்தீரானால்
 அரண்மனைவாசலிலே அசையாமற்காத்திருப்பேன்
 என்றுசொன்னவீரனுக்கு ஏத்தழள்ளராஜாவும்
 என்னதாண்சம்பளம் இயம்பென்றுதானகேட்க
 திங்கனுக்கேராயிரம்பொன் திரமாகத்தரவேணும்
 நல்லதென்றுசொல்லி நாயக்கனுஞ்சம்மதித்து
 ஆயிரஞ்சேவர்க்கு அணித்தலைவனாகயிரு
 உச்சிதமான உடுப்புள்ளதான்கொடுத்தும்
 இந்தப்படிவீரனிருக்குமந்தவேளையிலே
 யானையின்மேலேறி அலங்கஞ்சற்றிவருகிறதும்
 குதிரையின்மேழேறி கோட்டைசுற்றிவருகிறதும்
 ஆருமறியாமல் அரண்மனைக்குப்போகிறதும்
 வேடங்கள்பூண்டு வீதிசுற்றிவருகிறதும்
 பதிவிரதைபெண்களை பதியைக்குலைக்கிறதும்
 பூநீரங்கநாதரைச் சேவித்துவருகிறதும்
 வேட்டைகளாடி வீடுவந்துசேர்கிறதும்
 இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தன்துரைராஜன்மெச்சும்
 தேசக்குறிக்காரர் தேசகிருஷ்ணப்பனுந்தான்
 பிள்ளைகளில்லையென்று பெருந்தவசுதானிருக்க
 மாயனருளாலே வந்துதித்தான்மங்கையரும்
 புத்திரிபிறந்தவுடன் பூரித்துதானிருந்து
 வேரூரரண்மனையை விசித்திரமாய்க்கட்டிவைத்து
 மங்கையந்தஅரண்மனையில் மகிழ்வாகத்தானிருந்தான்
 அரண்மனைக்குமுன்பாக ஆணிமுத்துவீரனுந்தான்
 வருகிறபோது மருந்துபொடிவாசனையம்
 வீசுவதைக்கண்டு வேலனையகண்ணாளும
 ஆரென்றுசொல்லி அவளொட்டித்தான்பார்த்தான்
 கன்னியினமயிலைக் கண்டவுடன்வீரனுமே
 ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அதட்டியேதானடந்தான்
 கண்டாளேவீரன்றனை களிப்புணைசொக்கியவள்
 மோகித்திருந்து முத்தையன்மேலிச்சைகொண்டு
 அன்னம்விரும்பாமல் அடைக்காயருந்தாமல்
 எண்ணங்கொண்டேமிகவும் ஏங்கியவளிருக்க
 பொம்மியருமப்போது போசனங்கள்தான்படைக்க

சாப்பிட்டினைப்பாறி தனிச்சிங்கமதுரைபனும்
 நஞ்சுதின்றுநஞ்சறுக்கும் நஞ்சாமவேளையிலே
 பகற்காலந்தான்பார்த்து பாவையரண்மனைக்கு
 படுக்கையைவிட்டெழுந்து பாவையரண்மனைக்கு
 ஆசாரவாசல் அரண்மனைவாசல்கடந்து
 ஏறிமதில்கடந்து ஏந்திழையிடத்தில்வந்து
 எதிராகரணினுந்தான் இசைவாகநிற்கையிலே
 நாயக்கர்மகள் தானும் நல்லநித்திரைசெய்கையிலே
 மதுரைவீரனணிந்த வாடையவள்மேல்வீச
 பள்ளிகொண்டுதானிருக்கும் பைங்கிளியாள்தான்பார்த்து
 இந்தப்பொடிவாசனை ஏதுகாணென்றுசொல்லி
 காலையில்கண்ட காரணனும்வந்தானே
 யாரென்றுசொல்லி யறிந்துவரவேணுமென்று
 பஞ்சனைமெத்தைவிட்டு பசங்கிளியுந்தானெழுந்து
 மாணிக்கப்பொற்கதவை மங்கையரும்போய்திறந்து
 பார்க்குமளவில் பராக்கிரமவீரனிற்க
 கண்டுமனமகிழ்ந்து கன்னிகையும்ப்போது
 மணவாளன்நிற்கிறதை மங்கையவள் தான்பார்த்து
 மயங்கியேதான்விழுந்தாள் மன்னவனுமப்போது
 மாணிக்கக்கையாலே மங்கையரைத்தானெடுத்து
 கச்சைப்புரமையெடுத்துக் கன்னியர்க்குத்தானுமிட
 சோகந்தெளிந்து தோகையருங்கூறலுற்றாள்
 வாருங்கள்ராஜாவே வார்த்தைசொல்லக்கேளுமினி
 என்றுசொல்லித்தானு மேந்திழையாளருகில்வந்தாள்
 கட்டியணைத்தான் கனிவாயமுத்தமிட்டான்
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அன்புடனேதாமருந்தி
 சிரித்துவிளையாடி தேன்மொழியைத்தான்சேர்ந்து
 தீராதஆவலெல்லாம் தீர்த்தானபிற்பாடு
 மங்கையரும்ப்போது மகிழ்ச்சியுடன்தானெழுந்து
 வீரையர்க்குத்தானும் வேண்டுமென்றபலகாரம்
 அதிரசமுந்தேன் குழலும் ஆனசுகிவடையும்
 தீவுச்சரக்குத் தேசத்துசாராயம்
 அத்தனையுங்கொண்டுவந்து ஆண்டவர்க்குமுன்னேவைத்தாள்
 இத்தனைநேரம் இளைப்புடனேநீரிருந்தீர்
 பசியாறுமென்றுசொல்லி பைங்கிளியுந்தான்கூற
 தென்மதுரைதானுஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்புசித்து

அடைக்காயுர் வெற்றிலையும் அன்புடனேதாமருந்தி
 வாரும்பெண்ணே வார்த்தைசொல்லக்கேளுமினி
 என்றுசொல்லீரையனும் ஏந்திழையுங்கேட்கலுற்றாள்
 பெண்மயிலேநானும் போகிறேனரண்மனைக்கு
 என்றுசொல்லித்தானு எழுந்துநின்றரப்போது
 மன்னன்முகம்நோக்கி மங்கையருமேகனிவாய்
 எப்போதுவருவீர்கா ணென்றுசொல்லிக்கேட்கலுற்றாள்
 மாதமொருதினநான் மங்கையரேநான்வருவேன்
 என்றுசொல்லீரையனும் இதமாய்வெளியில்வந்து
 சுத்தாலேயேறி துருசாய்குதித்திறங்கி
 ஆணிமுத்துவீரையனும் அசைந்துநடைநடந்து
 வருகிறான் பொம்மியுட மாணிக்கமாளிகைக்கு
 வீரையன்தானும் வீடுவந்துசேர்ந்தானும்
 பொம்மியருங்கண்டு பொங்கியேகோபங்கொண்டு
 இந்நேரமட்டும் எங்கேபோய்வந்தீர்காண்
 முறையும்வரிசையில்கை மூர்க்கமுள்ளமன்னவனே
 பெண்டுகளைக்கண்டால் பேய்போல்பறக்கிறீர்காண்
 பாதகரேதானிதற்கோ பற்றிவந்தேனுன்பிறகே
 என்றுசொல்லிபொம்மி எடுத்தெறிந்துபேசியபின்
 ஏங்கிமுகம்வாடி எண்ணியமுகலுற்றான்
 தண்ணியெறிக்கார தனஞ்செயனுந்தானும்ப்போ
 இத்தனைசலிப்பேண்டி ஏந்திழையேபொம்மியென்று
 வாரியெடுத்து மார்போடே தானனைத்து
 உன்னைவிட்டுதானு மொருவர்முகம்பார்த்ததில்லை
 பைங்கிளியெயென்று பரவசமாய்ச்சொல்லியபின்
 மனமுந்தெளிந்துமப்போ மங்கையருந்தானெழுந்து
 சாதங்கறிவகைகள் தயவாகத்தான்படைத்தாள்
 சாப்பிட்டினைப்பாறி தக்கோலந்தானருந்தி
 சிரித்துவினையாடி சீராகத்தானிருந்தார்
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தன்மகாராஜாவின்
 கட்டளைப்படிக்குந்தம் கார்த்திருக்கும்வேளையிலே
 மன்னர்துரைராஜனுக்கு மதுரையிலேதானிருந்து
 வெள்ளைத்தடிக்காரர் வீருனஉத்தரங்கள்
 துருசாகத்தானெடுத்து தூதுவர்களப்போது
 ஆசாரவாசல்வந்து அடைவுடனேகைதொழுது
 உத்தரவைத்தான்கொடுத்தார் உத்தமனுந்தான்வரவே

வந்ததொரு உத்தரத்தை வாசித்துப்பாருமென்றார்
 மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
 வைகைநதியும் வற்றாதுபொய்கைகளும்
 சொக்கரிட சந்தியும் சொர்னமணிககோபுரமும்
 மீனாசரிநதியும் வெண்முத்தால்கோபுரமும்
 புஷ்பவனமும் பொன்தாமரைக்குளமும்
 இப்படியாயிருக்கும் எண்ணமற்றராஜ்யத்தில்
 தன்சரசநாட்டுத் தனிக்காட்டுகளளரெல்லாம்
 நாட்டிலுள்ளகள்ளரெல்லாம் நலமாகக்கூட்டமிட்டு
 அழார்தன்கோவிலுக்கு யாரொருவர்போனாலும்
 கண்டவிடங்களெல்லாங் கள்ளர்வுபத்திரவத்தால்
 உழவுநடவியில்லை உபத்திரவந்தன்னிலே
 கொல்லரிடமுடிப்புக் கொடுக்கபயமாச்சு
 இப்படியாசக்கள்ளர் இடக்குகள்செய்கிறார்கள்
 என்றுசொல்லிநாயக்க ரெழுதிவிட்டாருத்தரத்தை
 விஜயரங்கசொக்கலிங்கவேந்தனுந்தான்கேட்டு
 சபையிலுள்ளபேரையெல்லாம் தானாய்முக்கம்பார்த்து
 ஆர்போவீரென்றே அடைவுடனேகேட்டதற்கு
 இராஜன்முக்கநோக்கி நன்றாகயெடுத்துரைப்பார்
 அப்படிக்கொத்தகள்ளர் அஞ்சாதநாட்டாரை
 வெட்டிக்கருவறுத்து விருதுபெற்றுவாரதற்கு
 ஒருவராலாகாது உள்ளபடி சொல்லுகிறேன்
 ஆயிரம்பொன்சேர்வை யானதொருவீரையனும்
 சேனைகள் தலங்க்கூட்டித் தெற்கேயனுப்பிவைத்தாள்
 கள்ளர்பற்றுநாட்டை யெல்லாங் கடுகவேதானறுத்து
 சீக்கிரமாய்த்தான்வருவான் தெள்ளுமணியீரையனும்
 என்றுசொல்லியெல்லோரும் இதமாயுரைக்கலுற்றார்
 அந்தநல்லசேதி அடைவுடனேதான்கேட்டு
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தனதுரைராஜாவும்
 வீரையனைத்தானழைத்து வெகுமதிதான்கொடுத்து
 ஐயாயிரம்சேனைதளம் அடைவுடனேதான்கூட்டி
 தந்தார்சிவிகை தான்கொடுத்தான்வீரையற்கு
 வெள்ளைக்குடையும் வெண்சாமரமுடனே
 பதினெட்டுமேளவாத்தியம் பாங்குடனேதான்கொடுத்து
 பஞ்சவரனடால்விருது பட்டாவுந்தன் கொடுத்தார்
 அடைக்காயுவெற்றிகையு மன்பாகத்தான்கொடுத்து

போய்வாருமென்று சொல்லி போற்றிவிடைகொடுத்து
 அனுகிரகம்பெற்றுக்கொண்டு ஆணிமுத்துவீரையனும்
 ஏறுநூர்சிவிகையின்மேல் எண்ணமற்றசேனையுடன்
 வெள்ளைக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரம்வீச
 பொம்மியரண்மனைக்குப் பொங்கமுடன்வாருர்காண்
 கன்னியரும்பார்த்துக் களிப்பெய்துகொண்டாடி
 என்றுமடையாத வெக்களிப்புதானடைந்து
 பூரித்துபொம்மியரும் பொங்கமுடன்வீற்றிருந்தாள்
 ஆணிமுத்துவீரையனும் அரண்மனையில்வந்திருந்தான்
 இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தன் துரைராசனுந்தான்
 உக்கிரானந்தான்திறந்து உத்தமனூர்வீரையற்கு
 சேனைத்தளத்திற்குஞ் செல்லுமென்றதிரவியமும்
 முத்துக்கடக்கொன்றும் மோகனமாலைபொன்றும்
 சாளுவைகள் ரெண்டு தார்வேந்தன்தானெடுத்து
 கொல்லர்கையில் கொடுத்துக் குணமுள்ளவீரனிடம்
 கொண்டு வந்து கொல்லர் கொடுத்தார்காண்வீரையற்கு
 வீரையனும்போது வெகுவாய்மனங்குளிர்ந்து
 கொல்லரையனுப்பிவிட்டுக் குணமுள்ளவீரையனும்
 கணக்கரைத்தானழைத்து கடுகவுரைக்கலுற்றார்
 சேனை தளத்துக்கெல்லாஞ் செல்வுக்குத்தான்கொடென்றார்
 ஐந்துலக்ஷம்பொன்னெடுத்தவர்கையிலேகொடுத்து
 கணக்கெழுதிவாருமென்று காரணனும்நேரம்
 சம்பங்கியெண்ணைகொண்டு தலைமுழுகிமயிராற்றி
 செங்கமலக்கையாலே சீக்கிரமாய்தான் முடித்து
 சிவசிவாவென்று சொல்லித் திருநீறுதானுமிட்டு
 புனுகுசவ்வாது புண்ணியனுமேல்பூசி
 கண்டவர்கள் தான்மகிழ கஸ்தூரி பொட்டுமிட்டு
 போஜமண்டபத்தே போய்புகுந்தான்வீரையனும்
 சாதங்கறியகையுந் தான்படைத்தான்பொம்மியரும்
 சாப்பிட்டிளைப்பாறி சரசமுற்றவீரையனும்
 அடைக்காயும்வெற்றிலையு மன்பாகத்தானருந்தி
 வாருமடிபெண்ணை வார்த்ததைசொல்லக்கேளுமினி
 மதுரையிற்கள்ளர்வந்து வழியிழுக்குபண்ணுகிறார்
 என்று சொல்லிநாயக்க ரிதமுடனேதானழைத்து
 போய்வாருமென்று போற்றிவிடைகொடுத்தார்

ஆகையினாலே ஆரணங்கேந்தானும்
பயணமதாகிப் புறப்படுநீபைங்களியே
என்று சொல்லிவீரையனும் எழுந்திருந்து அந்நேரம்
பொம்மியநுங்கூட பெருமையுடன் போகலுற்றுள்
சதுரங்கசேனை யெனும் தளங்களனைவோரும்
பயணமதாகிப் பார்மீ தில்முழக்கமிட்டார்
பல்லக்கின் மேலே பைங்கிளியுந்தானேற
ஏறினார்குதிரையின்மேல் எடுத்தார் பெரியகத்தி
படைக்குநல்லபார்த்தனைப்போல் புறந்தாராம் தென்மதுரை
மதுரைதிசைநோக்கி மங்கும்மாள்சாலைவழி
ஆணையின்மேல்பேரிகை யதிரமுழங்கிவர
குதிரையின்மேல்கங்கா கூடமுழங்கிவர
தம்பட்டங்கொம்பு தவில்முாசுதானறைய
பஞ்சவர்ணடால்விருது பக்கமெல்லாதழிந்துவர
புண்ணியனார்வீரையற்குப் பூச்சக்கரகுடைநிழற்ற
இருபுறமும் வெண்சாமரம் யின்பமுடன்வீசிவர
கட்டியங்கள்கூற கவிவாணாபாடிவர
நடந்தான்காண் தென் திசையில் நாலுதிக்குந்தானதிர
சேனைவருகிறதும் செந்தூள்பறக்கிறதும்
காடுமலைகடந்து கரியதொருசோலைவிட்டு
சில்லென்றகாடுவிட்டுச் செடிமலையுந்தான்கடந்து
மணப்பாரைவழிதனிலே வந்தடித்தார்கூடாராம்
கூடாரந்தானடித்து கோட்டைசலாதிவிட்டு
வீரையனும்வந்து விடுதியிற்றங்கினபின்
பொம்மியரும்வீரையனும் பொங்கமுடன் தானிருந்தார்
தேசத்திலுள்ள திரள்மன்னரத்தனையும்
பானையக்காரர் படைமன்னர்வீரநாமாய்
வீரையனைக்காண வெகுமதியுந்தானேடுத்து
வந்துமேசண்டு வணங்கியேதெண்டனிட்டு
ஆரென்றுசொல்லி அன்பாகத்தான்கேட்டார்
பானையக்காரனென்று பாங்குடனே சொல்லையிலே
எங்குவந்தீரென்று இதமுடனேதான்கேட்க
கள்ளருபத்திரங்கள் கனமாயிருக்குதென்று
அஞ்சாதிருங்களென்று ஆதரவுசொல்லையிலே
பானையக்களெல்லாம் பசியாறியிறங்கினபின்
மணப்பாரைசுப்பையனு மங்கபதிநாயக்கரும்

வீரையனைவந்துகண்டு வேந்தர்களும்போது
 ஆணரிமுத்துவீரையற்கு ஆனதொருநாணுவக்கும்
 அரிசிப்பருப்புடனே ஆனபதார்க்கங்களுடன்
 வீரையற்கும்பொய்மியற்கும் விருந்துசமைந்தார்கள்
 பொய்மியரும்மதுரையனும் பொங்கமுடன் தான்புசித்து
 சாப்பிட்டினைப்பாறீத் தாம்பூலந்தாமருந்தி
 பள்ளிகொண்டாரிருவருமாய் பாங்கானமெத்தையிலே
 கங்குல்விடிந்தவுடன் கதிரோனும்வந்துதித்தான்
 பயணமெம்:றுசொல்லி பாரசின்னமுதலுற்றார்
 தென்திசையைநோக்கிச் சீக்கிரமாய்வருகையிலே
 வேகமாய்வருகிறது வீரையன்சேனயென்று
 தோராதலக்கையனுந் தும்பிக்கைபூச்சியனும்
 இரண்டுதுரைமாரும் ஏற்றமுள்ளராணுவமுடன்
 மாம்பூண்டுசோலையிலே வந்துயெதிரேநின்று
 கைகுவித்துதெண்டனிட்டு கட்டளைக்குத்தாயிருந்தார்
 வீரையனும்போது விரைவாகத்தானழைத்து
 எங்குயிறங்கலா மென்றுசொல்லித்தான்கேட்டார்
 அடியேங்கணங்க ளறிந்தமட்டுஞ்சொல்லுகிறோம்
 துவரங்கருறிச்சிக்குத் துருசாய்ப்போய்ச்சேர்ந்தால்
 தண்ணீர்செளக்கியமுஞ் சாலைநல்லதோப்புகளும்
 பேட்டைநல்லசாவடியும் பெரிபகடைத்தெருவும்
 ஊருக்குமேற்கே உயர்ந்தகிராமமுண்டு
 பாளையந்தானிறங்கப் பதிவானவிட முண்டு
 என்றுசொல்லியப்போது ஏற்றமுடன் தானுரைத்தார்
 நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தான்காண்வீரையனும்
 பாளையப்பட்டார் பாதைகொண்டுகாட்டலுற்றார்
 சேனைப்படைத்தளமும் தீர்க்கமுள்ளவீரையனும்
 துவரங்குறிச்சிக்குத் துருசாய்ப்போய்ச்சேர்ந்தார்
 ஊருக்குத்தெற்கே வயர்ந்திருக்கும்மேட்டின்மேல்
 அனுமந்தகூடாரம் அடைவாகத்தானடித்தார்
 கோட்டைசலாதிவிட்டு கொள்ளைகொண்டவீரையனும்
 விடுதியில்தானும்போ விருப்பாகத்தானிருந்தார்
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருலக்கையனும்
 தும்பிக்கைபூச்சியனுந் துரிதமுடன்வீரையற்கு
 விதவிதமாய்எலுப்பைகள் விபரமாயனுப்பலுற்றார்
 நெய்க்குட முந்தயிர்க்குடமும் நேரானபாற்குடமும்

ஆட்டுக்கிடாக்களு மடைவானபன்றிகளும்
கோழியுடன்காய்கறியும் கொள்ளைகொண்டவீரையற்கு
அத்தனையுமாள்பேரி லன்பாயெடுப்பித்து
எடுத்தங்கேசென்றிவற்றை எதிராகத்தான்வைத்து
இலக்கையனூர் பூச்சியனும் இசைவரகக்கை.தொழுதார்
கூட வேகைதொழுது குணமுள்ளவீரையனும்
வாருமென்றுசொல்லி வரிசையுடனேயழைத்து
இருவர்துரைமக்களுக்கு மின்பமொடுவீரையனும்
ஆளுக்கோர்சாலுவை அன்பாய்பரிசளித்து
இனிதாய்பசரித்து இருங்களென்றுவார்த்தைசொல்லி
அகங்குளிர்ந்துதுரைமக்க ளமைதியுடனங்கிருந்து
வீரையற்கும்பொய்யியற்கும் மேலானவிருந்துசெய்ய
ஈம்பாவரிசிகொண்டு சமைத்தார்கள்காய்கறிகள்
ஆட்டுக்கறிகள் ஆனபலகாரமுடன்
அளவில்லாக்கறிகள் அதிகசுவையாய்ச்சமைத்தேன்
பாவையற்கும்வீரனுக்கும் படைத்தார்களன்னம்பல
உண்டுபசியாறி உட்கார்ந்திளைப்பாறி
தாம்பூலந்தான்தரித்துச் சயனித்தார்பூவனைமேல்
பூச்சையனும்லக்கையனும் பொழுதுவிடியுமட்டும்
கண்ணையிமைகாப்பதுபோற் கார்த்திருந்தார்கடிதாக
அன்பர்வினைபோல் அகலாரிருட்கூட்டம்
பச்சையிலேமேற் பரிதியும்வந்துதித்தான்
தூக்கமுழித்துத் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
தந்தந்துலக்கித் தடாகத்தில்நீராடிச்
சிவசிவாவென்று திருநீறுகாப்புமிட்டு
வண்டலத்துலுக்கரைப்போல் வடிவுள்ளபாகைகட்டி
அங்கிநிசான்தொட்டு அடைவுடனேகச்சைகட்டி
பதினெட்டுஆயுதமும் பாங்குடனேதான்பிடித்து
கூடாரந்தான்பிடுங்கி கொள்ளைகொண்டவீரனுமே
ஏறினார்வாசியின்மேல் எடுத்தார்பெருங்குடையை
பயணம்புறப்பட்டார் பரிவாகத்தன்னோடு
ஊதினார்சின்னம் உலகமெல்லாந்தானதிர
வீரன்தன்சேனை வெகுவாய்வருகுதுகாண்
நத்தத்துலிங்கையனும் நாழிகையிறுண்கேட்டு
வீடுமெழுகி விருப்பமுடன்கோலமிட்டு
தோரணங்கட்டி சுபகோலந்தானுமிட்டு

வீரையற்கும்பொம்மியற்கும் விடுதிலயங்கரித்து
 வீதிக்குவீதி விதமாகப்பந்தலிட்டு
 படியரசியாவர்க்கும் பாங்குடனேதான்கொடுத்து
 அடிபணிந்துவீரனுக்கு அடைவுடனேதெண்டனிட்டார்
 கண்டுமனமகிழ்ந்து கணப்பிரியமுண்டாகி
 வாருமென்றுசொல்லி வாஞ்சையுடன்தானழைத்து
 மோகனமாலையொன்றும் முத்துக்கடுக்கனொன்றும்
 வெகுமதியாய்க்கொடுக்க வீரையனுமப்போது
 நத்தத்துவீதியிலே நலமாகபோயிறங்கி
 சந்தோஷப்பட்டுத் தனஞ்செயனும்வீற்றிருந்தான்
 நத்தத்துலிங்கையனும் நல்லவிருந்துதான்செய்தான்
 பொல்லாததரித்திரமாம் பின்னிர்வுபோனவுடன்
 நல்லகம்பத்தென்னும் நடுமலரளவந்துதிக்கும்
 மற்றுநாள்காலையிலே மன்னவனெழுந்திருந்து
 தந்தசத்தியெய்து தானணிந்தான்வெண்ணீறு
 பாளையத்தைஎச்சரித்தான் படைமுரசுதான்திறந்து
 மதுரையைநோக்கி மனமகிழ்ந்துசெல்கையிலே
 சதுரங்கசேனைகளும் சதுராகத்தானடந்து
 காடுமலைகடந்து கடியவனங்கடந்து
 திருமலைநாயக்கரிடச் சீமைதனைத்தொடர்ந்து
 வைகைக்கரையோரம் வந்திறங்கியப்போது
 அண்டமுகடதீர அடித்தார்கள்கூடாரம்
 பொம்மியருந்தானும் பொங்கமுடன்வீற்றிருந்தார்
 கூடாரம்வந்தபின்பு கோட்டைத்தலையாரி
 திருமலைநாயக்கன்முன் திடீரென்றுஓடிவந்து
 வடக்கேயிருந்து வருகுதையாசேனைதளம்
 மாற்றூன்படையோ மறுமன்னர்தன்படையோ
 என்றுசொல்லிந்தலையாரி இணக்கமாகத்தானின்றான்
 திருமலைநாயக்கரும் சேதினைக்கேட்டு
 ஆரானலென்ன ஆகட்டுமென்றுசொல்லி
 அருகாகபிராமணரை அன்பாகத்தானழைத்து
 ஆரென்றுசொல்லி அறிந்துமெள்ளவாருமென்றார்
 அப்போதேவேதியரும் ஆண்சிங்கவீரனிடம்
 போனார்கள்சேதினைப் பூராயமாய்த்தெரிந்து
 வேதியரைத்தானழைத்து வீரனுஞ்சொல்லலுற்றார்
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தரெனையழைத்து

மதுரைக்கும்சென்று வண்டரெனுங்கள்ளர்களை
 மடக்கிவாவென்று மதித்துயெனையனுப்ப
 ஆகையிலேயேங்கு அடைவுடனேவந்தேனென்றார்
 சீக்கிரமாயுத்தரத்தை திருமலைநாயக்கன்முன்
 சொன்னார்களநேரம் துரைநாயக்கர்தான்கேட்டு
 வீரனுக்குவேண்டும் விடுதியெல்லாமமைத்து
 வாசல்பிரதானி வரிசைபெற்றசாம்புவனை
 எதிராகப்போய்கின்று யேந்தலெனும்வீரனைத்தான்
 அழைத்துடனேவாருமென்று ஆக்கியாபித்தேயனுப்ப
 சாம்புவனுமப்போது தார்வேந்தன்சொற்றேட்டு
 எழுந்திருந்துவாசியின்மே லேறிப்போனானுடனே
 குதிரைப்பரிவாரங் கோடிதளம்பின் றொடர
 பதினெட்டுமேளம் பண்பாயறைந்துவா
 வெள்ளைத்துகில்விசிரி விதமுடனேதானடைந்தான்
 சேனாபதியுடனே சேனைதளம்வருகு தென்று
 வீரனுமப்போது வெகுவாய்மனமகிழ்ந்து
 ஆனையின்வுதவிதான் அழகாகவேயியற்றி
 மத்தகஜந்தொட்டு மகாவீரன்பொம்மியரும்
 ஏறியுட்கார்ந்து யினிதாய்வழிநடக்க
 ஆணிமுத்துவீரனுமே யரண்மனையில்வந்திறங்க
 சம்பங்கியெண்ணையால் தலைமுழுகிமயிராற்றி
 கோதிமயிரைக் குடுமிகட்டச்சிக்கறுத்து
 சீரானநெற்றிதனில் திருநீறுதானணிந்து
 கெந்தமுங்கஸ்தூரி கீழைமார்புதனில்
 கட்டுவர்க்கந்தானணிந்து காரணனுமப்போது
 அறுசுவையோடன்ன மருந்தினைப்பாறி
 ஏலம்லவங்கமுடன் இளம்வெற்றிலைப்பாக்கும்
 தரித்துவினையாடி சரசுபொம்மியைப்பார்த்து
 வாருமடிபெண்ணே ஒருவார்த்தை சொல்லக்கேளுமடி
 கள்ளரைக்கொல்ல கட்டளைகளிட்டரடி
 திருமலைநாயக்கரது தெரிசனஞ்செய்வதற்கு
 போய்வாரேனென்று பொன்பல்லக்கேறிப்போய்
 திருமலைநாயக்கருந்தான் சிறப்பாய்கொலுவிருக்கும்
 ஆசாரவாசல்வழி அழகாகத்தான்கடந்து
 பல்லக்குவிட்டிறங்கி பரானும் வீரனுந்தான்
 திருமலைநாயக்கரைத்தான் சேவித்துக்கொண்டுநின்றான்

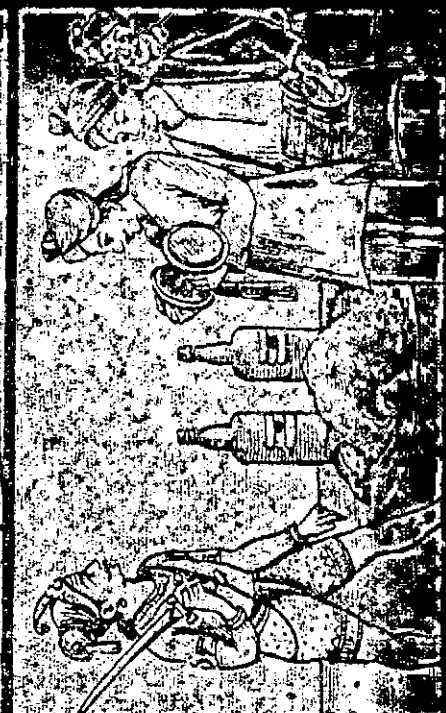
கூடவேநாயக்கருந்தான் சும்பீட்டுதானெழுந்து
 பக்கமிருந்துகொண்டு பண்பாகவார்த்தைசொல்லி
 தன்னரசுநாட்டுத் தனிக்காட்டுக்கள்ளரெல்லாம்
 மதுரைக்கடைத்தெருவை வந்துமெள்ளகொள்ளையிட்டு
 தாலிமுதல்சேனை செயல்லாந் தாங்கள்பறிப்பதனால்
 விஜயரங்கசொக்கலிங்க வேந்தன் துரைராஜனுக்கு
 எழுதிவிட்டபடியே யியற்கையுள்ளராஜனுமே
 உம்மையனுப்பினதால் உத்தமனேநீர்வந்தீர்
 கள்ளர்களங்கள் கருவையறுத்துவாரும்
 என்றுநாயக்கன்சொல்ல இணங்கியேவீரனுமே
 பஷணத்திலே பஷமில்லாக்கள்ளரைத்தான்
 டெட்டிக்கருவறுத்து வெற்றிகொண்டுவாறேனென்றான்
 நாயக்கரதுகேட்டு நன்றாய்மனங்குளிரீந்து
 வீரனுக்குதக்க வெகுமதிகளைக்கொடுத்து
 அடைக்காயும்வெற்றிலையு மன்பாகத்தான்கொடுத்து
 அரண்மனைக்குப்போவென் றனுப்பினார்வீரனைத்தான்
 அரண்மனையில்வீரனுந்தான்டைவுடனேவீற்றிருந்தார்
 அன்றிரவுநீங்கி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
 வீரனெழுந்திருந்து விடியக்காலக்கூலை
 எல்லாமுடித்துநக ரெங்குவுலாத்திவந்து
 சாப்பிட்டிளைப்பாறிச் சாமிதுவைவீரனுந்தான்
 சாயங்காலதீவட்டி தான்போட்டுக்கொண்டுமவன்
 சொக்கரிடசந்நிதிக்குத் துருசாகத்தானேக்கி
 தீபாராதனைவேளைக்குத் தினம்போய்தரிசித்து
 வருகிறநாளையிலே மலைத்திருடரெல்லோரும்
 கூட்டமிட்டுவளை தடியைக் கொண்டுபுறப்பட்டு
 மதுரைக்கடைவிதி வந்துதுழைந்துகொண்டு
 காசுபணம்நாணயத்தைக் கனக்கவேகொள்ளையிட
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்களெல்லோரும்
 கோவென்றசத்தங் கூக்குரலுந்தானுமிட
 நகரத்தையாரி நாட்டமுடனேடிவந்து
 வீரனுடனென்னான் வீரனுமப்போது
 இணக்கமுள்ளபொய்யியற்கு இதுசேதியைச்சொல்லி
 குதிரைமேலேறி கூராயுதந்தரித்து
 சேனைதளத்துடனே சிறப்பாகவேசென்று
 வடக்குநல்லவாசலிலே வகையுடனே தானடந்தான்

நலமுடனே வீரனுமே நடந்தான் காணம்மாளை
 பொல்லாதவீரனுந்தான் போய்செய்யகோபித்து
 பட்டாயுருவிக் கொண்டு பகட்டமுள்ள கள்ளரினமேல்
 பாய்ந்தான் குதித்தான் பதிவிரந்து நாணமைந்து
 வீசினுன்கள் ளர்களை வீராவீரனுந்தான்
 முன் வீச்சுக்காயிரம்பேர் முனை வீச்சுக்காயிரம்பேர்
 இறத்தப்படிக்கு யிறக்கடித்தான் வீரனுந்தான்
 தன்னரசுநாட்டுத் தனிக்காட்டுகள்ளர்களும்
 கொக்கரித்து சேனைகளும் கோடிபடை தான்வந்து
 ஈட்டிக்கோலாலே யெறிந்தார்கள் வீரையன்மேல்
 கண்கள் சிவந்து கடுங்கோபந்தான் பூண்டு
 வாசுநல்லசமுடாடு வண்ணமுட ன்ருன்பூண்டு
 யானையின் கூட்டத்தில் யாளிவந்து பாய்ந்தபோல்
 பொல்லாதவீரன் பூர்த்தியாய் வீசலுற்றான்
 கள்ளர்படைகளெல்லாம் கலங்கியே மெய்மறந்து
 மெய்சோர்ந்து விழுவாரும் விதிவசமே என்பாரும்
 ஆதிசிவனுக்கு அபயமென்று விழுவாரும்
 ஈட்டிக்கோல் வைத்தபடி யிறந்து மடிவாரும்
 அச்சமற்ற நாட்டுக் கழிவுவந்து நேர்ந்த தென்றும்
 இன்றுமுடிந்தது காணெங்கள் படைமெல்லாம்
 கள்ளரெல்லாம் புலம்பிக் கைசோர்ந்து விழுந்தார்கள்
 இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
 கள்ளர்படை சேனை யெல்லாம் கருவருத்தவீரன் தன்னை
 தேவரெல்லாங்கண்டு சிறப்புடனே பார்த்திருந்தார்
 நாலுதிசைமெச்சவீரன் நற்கொலுவிவ் தானிருந்து
 வெள்ளாணமீதேறி வெற்றிகொண்டுவாரான்காண்
 பஞ்சவான்டால் விருது பக்கமே துழந்துவர
 நாடகரமேளம் நாட்டியப்பெண்ணுடிவர
 மதுரைதிசைநோக்கி வாரார்காணம்மாளை
 கள்ளர்பற்றுநாட்டையெல்லாம் கடையாய்ப்பறக்கவிட்டு
 சகலசம்பிரமத்துடன் சாமிமுத்துவீரையரும்
 வருகிறாரென்று வகையுள்ள தூதர்களும்
 திருமலை நாயக்கர்கொலு செய்யுமண்டபத்தில் வந்து
 சேதினை யெல்லாஞ் செப்பலுற்றாரந்நேரம்
 திருமலைநாயக்கருஞ் செவிகொடுத்துத்தான் கேட்டு
 சந்தோஷப்படட்டுத் தாதியரைக்கூப்பிட்டார்

தேனாக்ஷிமீனாக்ஷி செண்பகப்பூநாச்சியரே
 பச்சைநிறத்தாளே பவளக்கொடியாளே
 மாசிலாப்பத்தினியரள் வானத்தருந்துதியாள்
 இந்தப்படிக்கு மியல்பானதாதியரும்
 ஆயிரந்தாதியரை யன்பாயழைத்துவர
 வெற்றிகொள்வீரருக்கு மேல்திருஷ்டிகழிக்க
 ஆலாத்திசோடித்து அடைவுடனேதானடந்து
 எதிர்கொண்டுபோவென் றெசமானனுப்பவேதான்
 அழகுரத்தினம்பதித்த ஆலாத்திசோடித்து
 ஆணிமுத்துவீரனுக்கு ஆலாத்திசுத்தினர்கள்
 அந்தமுள்ளவெள்ளையின்மே லாசைகொண்டுவீரையன்தான்
 யானையைவிட்டிறங்கி யரண்மனைக்குள்ளேசென்று
 திருமலைநாயக்கனைச் சிறப்பாகவந்துகண்டார்
 அந்தமல்லநாயக்கனும் அன்புடனேவீரனுக்கு
 கைலாசுதான் கொடுத்து களிப்புடனேவரவழைத்து
 சிங்காதனத்தருகே சிறப்பாயிருக்கவைத்து
 அடைக்காயும்வெற்றிலையு மன்புடனேதான்கொடுத்து
 கள்ளர்பற்றுநாட்டை கருவறுத்துவந்தீரே
 உம்மைப்போல்தேசத்தி லொருவரையுங்கண்டதில்லை
 இளைப்போடிருக்கின்றீ ரேற்றமுள்ளவீரையனே
 காணியிலேநாமே கலந்துவசனிப்போம்
 என்றுசொல்லிநாயக்கர் இசைவாகத்தானனுப்ப
 நல்லதென்றுவீரையனும் நாயக்கரைத்தான் றொழுது
 அரண்மனை வாசல்விட்டு அடைவாகத்தானடந்து
 யானைமேலேறி ஆணிமுத்துவீரையனும்
 பொம்மியரண்மனைக்குப் பொறுமையுடன் போய்ச்சேர்ந்து
 கட்டுவர்க்கந்தான விழ்த்துக் காரணனுமந்நேரம்
 வென்றீரினாலே வீரையனும்கூடானருசெய்து
 கோதிமயிராற்றிக் கோணுமல்சிக்கறுத்து
 வாரிமுடித்து வகையுடனேவேஷ்டிகட்டி
 சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திருநீறுதானுமிட்டு
 உண்டுபசியாறி உத்தமனார்வீரனுந்தான்
 அடைக்காயும்வெற்றிலையு மன்புடனேதாமருந்தி
 பஞ்சனைமெத்தையின்மேல் படுத்துயெழுந்தவுடன்
 ஆலாத்திபெண்களிலே ஆனொருவெள்ளையின்மேல்
 தீராதவாசைகொண்டு சீக்கிரமாயெழுந்திருந்து

கூட்டுவர்க்கந்தானுடுத்திக் கனகப்பணியூண்டு
 சீவிநல்லகொண்டையிட்டுச் சீக்கிரமாய்நடந்து
 கோட்டையின்மேலேறிக் குதித்தான்காணம்மாளை
 வெள்ளையம்மாள் தன்விடுதி வேகமுடனோக்கியவன்
 அங்கையற்கண்ணம்ம னடிபணியும்வெள்ளையம்மாள்
 மீனாசைநதிக்கு முன்பாகமாளிகையில்
 தூங்குமஞ்சக்கட்டில் துலங்கவலங்கரித்து
 பஞ்சனைமெத்தையின்மேற் பைங்கிளியாள்வெள்ளையரும்
 நினைவுதெரியாமல் நி திரைசெய்கையிலே
 உல்லாசமாக உயிலழகர்தென்மதுரை
 விதிப்பயனைஎண்ணாமல் மெல்லியர்மேலாசைகொண்டு
 மதிவேறித்தான் குதித்து மண்டபமுந்தான்கடந்து
 பத்தினியாள்பள்ளிகொண்ட பாரயிடந்தன்னில
 இருந்துநினைத்தான் எண்ணமுற்றகாணையவன்
 தட்டியெழுப்பினான் தையலெழுந்திருந்து
 கூவென்றால்வெள்ளையருங் கூடிடுவார்மாதரெல்லாம்
 என்றுபலவாறு யெண்ணிஏக்கமுற்று
 முருகன்துணையென்று ழுர்க்கமுள்ளவீரனுமே
 தோளின்மீதிருந்த துப்பட்டிகீழ்பரப்பி
 மெல்லஅசையாமல் மெல்லியரைத்தூக்கிவைத்து
 கட்டியிருக்க கைலாகுகொண்டுதூக்கி
 மாளிகையும்விட்டு மண்டபத்தைதான்கடந்து
 தானிருக்குங்கோட்டையிற் றுண்டிக்குதிக்கையிலே
 வேஷக்காரகள்எனென்றி வீரையனைத்தான்பிடித்து
 ஆரென்றுசொல்லி அதட்டியவர்தான்கேட்டு
 பத்தினியைக்கொண்டுவந்த பாவம்பலித்ததென்று
 ஏங்கிமுகம்வாடி என்னசொல்லப்போரோமென்று
 ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் ஊமைபோல்தானிருக்க
 திருமலைநாயக்கருக்கு சேதிசொல்லிவாருமென்று
 அனுப்பிவைத்தார்தூதுவனை ஆனதொருசேவகனும்
 தூதுவரும்ப்போது துருசாகத்தானேடி
 ஆசாரவாசலின்று அடைவுடனே சொல்லலுற்றார்
 திருமலைநாயக்கர் சேதினைத்தான்கேட்டு
 கள்ளனை இங்குகாணக் கொண்டுவாவென்றுசொல்ல
 கட்டளையிட்டபடி காவலர்களோடிவந்து
 கள்ளனெனும்வீரையனும் கட்டியமுட்டையுடன்

நாயக்கர்முன் கொண்டு வந்து நடுநீதி கேட்கலுற்றார்
 திருமலைநாயக்கருந்தான் திருடன் மூட்டையைத்திறந்து
 பார்க்கும்பேரதங்கே பாவைவெள்ளம்மையென்று
 கண்டவனைத்தானிறுத்தி கள்ளனைக்குற்றத்தினால்
 கானகத்திற்கொண்டுபோய் கைகாலைவாங்குமென்றார்
 காவலருங்கள்னைத்தான் காட்டில் கொண்டுபோயவனை
 கைகாலைவெட்டிவிட்டுக் காவலாள்வந்துவிட்டார்
 வீரனுந்தன்னுடைய விதிதனைக்கானினைந்து
 ஆதிசிவன்மாயவற்கு அபயமென்றுதான்சொல்லி
 எண்ணாதுமெண்ணி இருக்குமந்தவேளையிலே
 அப்போதுவெள்ளையரும் அசந்துநித்திரைசெய்து
 பார்க்கவேவீரன் பக்குவமாய்நின்றிருக்க
 கண்டவுடனேயோசித்து காரிழையுஞ்சொல்லுகிறான்
 நாடுபதிவிரதை நன்மையறியாமல்
 தொட்டுயெனையெடுத்து தூக்கியேவந்ததினால்
 இனியெனக்குநீபுருஷன் என்பதற்கோரையமில்லை
 கோவேயினிவுந்தன் கூடவேநான்வருவேன்
 உந்துக்கம்எந்துக்கம் ஒன்றுல்லவேறில்லை
 ஒற்றுமையாகி உயிரைவிடுவேன்காண்
 என்றுதிடமாக இயம்பினான்வெள்ளையரும்
 இவளசொல்லுவிசொற்கேட்டு இருந்தவர்கள்ப்போது
 ஆணரிமுத்துவீரனென்று அனைவோரும்நாமறிந்து
 உம்மைஇன்னாரென்று உண்மையறியாமல்
 கைகாலறுத்துவிட்ட காரணத்துக்கென்செய்வோம்
 என்றுசொல்லிசேவகர்கள் இணங்கிவணங்கலுற்றார்
 காலில்விழுந்து கதறியழுநலுற்றார்
 அமுதசத்தந்தான்கேட்டு ஆரணங்குபொம்மியரும்
 அவரோஇவரோ அறிந்துவருவோமென்று
 அன்னம்போல்நடந்து அருகில்வந்துதானின்று
 வீரையனைத்தான்பார்த்து விம்மிவிம்மித்தானமுது
 பாதகாநானிதற்கோ பற்றிவந்தெனுன்பிறகே
 கால்கையறுப்புண்டிருக்கக் காணவோவந்தேனான்
 எழுத்தையறியாமல் எண்ணினேன்கோடிசிறதை
 ஆண்டவனையுந்தனுக்கு அசடுவந்தவாரேது
 மன்னவனையுந்தனையும் வழிமரிப்பாருண்டோதான்
 என்றுசொல்லிபொம்மியரும் ஏங்கிவிசனமுற்றான்

புருஷனும்வாய்திறந்து பொம்மிக்குச்சொல்லலுற்றான்
ஆதிசிவன்பிரீமா அன்புள்ளமாயனுமே
கூட்டியெழுதினைதைக் குறைப்பாரோபெண்ணரசே
எழுத்தையழிக்க எவரால்முடியுந்தான்
தூரியகுலத்துதித்து தோற்றமுடன் வீற்றிருந்தேன்
மாறுபடாவம்சத்தில் வந்துபிறந்தேன் காண்
பொம்மியரேநானும் பூமியிலிறப்பதில்லை
மீனாக்ஷிபொற்பதத்தை விழிப்பமுடன்சேர்வதன்றி
அரைநொடியும்நானிருக்க அதிகாரமில்லையடி
ஆரணங்குபொம்மி அருஞ்சேதிதான்கேட்டு
மன்னவனையுன்னைவிட்டு மண்மேலிருப்பதில்லை
கூடவருவேன்காண் வெள்ளைகொண்டராஜாவே
என்றுசொல்லிபொம்மி இதக்கமாய்தானடந்து
வைகைநதியில் வனமயிலாள்ஸ்நானம்பண்ணி
கூந்தலுதறியங்கே கோடாலிமுடிதான்போட்டு
கூரையுடுத்திக் கோலப்பணிபூண்டு
சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திருநீறுதானுமிட்டு
எலும்பிச்சங்காய்கையில் ஏந்திக்கொண்டுதானடந்து
அம்மாமீனாக்ஷி அடியாளும்வாரேமைமா
சிவசிவாசெரக்கலிங்கர் சீர்பாதங்காணவென்று
பயணம்பயணமென்று பைங்கிளியுந்தானடந்து
வீரருக்குமிட மேவியேதான் சேர்ந்தாள்
அந்தவிதமாயிருக்கும் அவ்வேளைதனிலே
வெள்ளையரும்பார்த்து விதவிதமாய்த்தானினைந்து
என்னொருபெண்ணாலே இடியேதுவீரனுக்கு
சொல்லியபொல்லாங்கு சுத்தாய்வந்ததினால்
திருமலைநாயக்கருக்குச் சேதிதனை சொல்லவோமென்று
வாடியமனதுடனே வந்துநின்றுசொல்லவேதான்
திருமலைநாயக்கர் சேதிதனைக்கேட்டு
அருமையுள்ளபிள்ளைக்கு அசடுவந்துநேர்ந்ததென்று
ஆசாரவாசல்மட்டும் அலறியேதான்புரண்டு
ஆடைகளைய ஆபரணந்தான்புரள
ஓட்டமாயோடிவந்து உத்தமனைத்தான்பார்த்து
அப்பாமகனையென்று அலறியேதானமுது
வெள்ளையரைவேணுமென்று விரும்பினைக்கேட்டால்
கோதைமயிலைக் கூட்டிவந்துதாரேனே

எந்தனதுபெண்ணை இஷ்டமுடன்கேட்டாலும்
கலியாணந்தான் முடித்துக் கண்ணலேபாரேனோ
நான் தாண்டாவீரனென்று நலமுடனேசொல்லாமல்
பேசாமலிருந்ததினால் பிழைமோசம்வந்ததுகாண்
என்றுசொல்லிநாயக்கர் ஏங்கிமுகம்வாடி
மீனாசுரிசங்கதிக்கு விருப்பமுடன்சென்றேகி
உத்தரவுதானகேட்டு ஒருநொடியில்நன்வருவேன்
என்றுசொல்லியப்போது இசைவுடனே பிணர்கள்
சொக்கர்திருவாலயத்தில் துருசாகப்போய்புகுந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டான்
திரிபுரமெரித்தவர்தன் தேவிபரமேஸ்வரியே
வீரனுக்குவந்த விதிப்பயனைத்தீரும்மா
கைகால்வளர்ந்து கடுகவெழுந்திருக்க
வேண்டுமம்மாதாயே வேதாந்தநாயகியே
என்றுசொல்லநாயக்கர் ஈஸ்வரியுந்தான் பார்த்து
கால்கையுந்தான் வளரக் கட்டளையுமிட்டாள்காண்
திருமலைநாயக்கருந் திரும்பிவருவதற்குள்
மீனாசுரிகிருபையினால் வீரனுக்குமுன்பேல
கால்கையுந்தான் வளர்ந்து கடுகவெழுந்திருந்து
திருமலைநாயக்கர்முன்னே சீக்கிரமாயோடிவந்து
வாருமையாராஜாவே வார்த்தைசொல்லக்கேளுமையா
மாறுபடாவம்மிசத்தில் வந்துபிறந்தேன்காண்
மாறுபடாமேனியிலே மாறுபடவாச்சுதுகாண்
பூவையாலென்னுயிர் பொன்னுலகம்போகுவையா
அன்றுபெனக்கு ஆயனெழுத்துப்படியே
வாய்த்ததென்றுவீரன் வண்மையுடனிடுக்க
காதினாற்கேட்டு கண்ணீர்விட்டார்நாயக்கரும்
வாழ்வுபெருஞ்செல்வம் மாயமிதுராஜாவே
நீரினமேற்குமிழி நிலமையற்றவாழ்க்கையிது
என்றுயிருந்தாலும் இறப்பதுநிச்சயந்தான்
சலித்துநீர்தானமுத தருமமோராஜாவே
என்றுசொல்லினானுமே இவ்வண்ணந்தேறிநின்றான்
பெண்களிருவருமே பிரியமாய்த்தீக்குதிக்க
நற்சவுக்கமாக நலமானதீச்சுழியை
உண்புண்ணிவைக்கநீ ருத்தாரஞ்சொல்லுமையா
திருமலைநாயக்கருஞ் சேதியிதுவறிந்து

வைகைக்குத்தான்போய் மாந்தோப்புக்குட்புகுந்து
 தீக்குழி ஆன செம்மையுள்ளதாவதனை
 கண்டுகுறித்து கடுகவேவேட்டிவைத்து
 சந்தனக்கட்டைக்கொண்டு சதுராகத்தான் பரப்பி
 தீக்குழியைச்சுற்றி ஜெயமங்களஞ்சொல்லி
 வேதியரைத்தானழைத்து விதியாகச்செய்யென்றார்
 ஆலாத்திசுத்தும் பெண்ணானதொருவெள்ளையரும்
 பொண்ணுதருமேனி பொம்மியருங்கூடவேதான்
 ஏற்றமுள்ளவீரனுமே இருவரையுந்தானழைத்து
 அன்னதானம்சொர்னதானம் அன்பாகச்செய்வித்து
 கோதானம்பூதானம் கோதையரால்செய்வித்து
 காரிகைநீங்களிருவர் கைலாயஞ்சேருமென்றார்
 காதினல்கேட்டுக் கன்னிகள் தானுமப்போ
 பூரித்துமேனி பொங்கியிருவருந்தான்
 பூண்டிருந்த ஆபரணம் பொரிபொரியாய்தோன்றெடுக்க
 சந்தோஷமாயிருவர் சாமிமுத்துபாதத்தில்
 அடைவுடனேதெண்டனிட்டு அன்பாயிருபேரும்
 இருவருந்தெய்வத்தை இதமாகவேதொழுது
 சுத்திவந்துதீக்குழியைச் சுத்தமனத்துடனே
 சந்தோஷமாகவேதான் சலியாமலேகுதித்தார்
 தேவாதிதேவரெல்லாம் திட்டமுடனேபார்த்து
 ஆகாயகந்தருவர் அனைவரும்பூச்சொரிய
 தேவதூந்துமிதானுஞ்சீக்கிரமாய்த்தான்முழங்க
 தீக்குழியைவீரனுமே சீக்கிரமாய்த்தான்முடி
 சடங்குகளெல்லாம் சதிராகத்தான்முடித்து
 ஸ்நானமதுசெய்தபின்பு தயவாய்பிராணர்க்கு
 வஸ்திரங்காசுபணம் வண்மையாய்த்தான்கொடுத்து
 பொற்றாமரைக்குளத்தில் பொறுமையுடன்போயிறங்கி
 கோடாலிமுடியவிழ்த்து குதித்துமேஸ்நானஞ்செய்து
 சிவசிவாவென்று திருநீறுதானுமிட்டு
 சந்தனம்புனுகஞ்சவ்வாதுடன் தானணிந்து
 பூசித்திருமேனியெங்கும் பொங்கமுடன்கடம்பம்
 மிதியடியும்பூண்டுமே ருத்திராக்ஷந்தாமணிந்து
 எந்தாயேமிகுக்ஷி ஈஸ்வரிடேயென்றுசொல்லி
 காணாமுத்துவீரனுமே கடுகெனவேதான்வந்து
 ஆதிசிவனேயென்று அன்புடனேதான்வந்து

மீனாக்ஷிசந்நிதிமுன் வீரையனும்வந்துநின்று
 முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்நெண் னிட்டு
 திருமலைநாயக்கார்தனை திரும்பிமுகம்பார்த்து
 வாருமென்றுசொல்லி வண்மையுடன் தானழைத்து
 மீனாக்ஷிபொற்பாதம் இடமுடனேசேர்வதற்கு
 உத்தரவுசொல்லுமென்று ஒருவார்த்தைதான்கேட்டு
 மனதுக்குகந்தபடி மகிழ்ச்சியுடன் செய்என்றார்
 போய்வாரேனென்று சொல்லிப் புகலறிய வீரனுமே
 பார்வதியின் பேரில் பதினெட்டாம்படியேடி
 என்தாயேமீனாக்ஷி எனக்கென்னபுத்தியென்றான்
 முந்தியமலை முதற்பூஜையுன்னுதுகாண்
 கம்பத்தடியில் காத்திருந்துபூசைகொள்வாய்
 என்றுசொல்லிமீனாக்ஷி ஏற்றவரங்கொடுத்தாள்
 காளை முத்துவீரனுந்தான் கம்பத்தடியில்வந்து
 கன்றநுக்குஞ்சூரிதனைக் கையிலேதான்வாங்கி
 பார்வதியேயுந்தன் பாதங்கெதி யென்று
 கடிக்கைத்தவருமல் கழுத்தையறுத்துக்கொண்டான்
 வீரன்சீரசுதான் மீனாக்ஷி பாதம்விழ
 அல்லவருங்கூடி ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
 வீற்றிருந்தசேனையுடன் வேந்தன் திருமலையை
 மீனாக்ஷியம்மனப்போ விடுத்திபோய்ச்சேருமென்றான்
 அப்படியேஎல்லோரும் அரண்மனைப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்
 அன்றுமுதல்முன்றுநா ளாணிமுத்துவீரனுக்கு
 பூஜைநமஸ்காரம் புசிப்புமேதானுமில்லை
 பார்த்துநல்லவீரனுமே பதறியேகோபங்கொண்டு
 இப்படிக்குத்தானிருந்தா லேற்காதுகலியுகத்தில்
 என்றுநினைத்து யெழுந்திருந்தந்நேரம்
 மீனாக்ஷிசந்நிதிபோய் விதியுடனேதெண்டனிட்டு
 என்தாயேமீனாக்ஷி யெனக்குபுத்திசொன்னபடி
 பட்டணத்திலுள்ளோரும் பராமரிப்பதில்லையெனை
 இதுபார்த்துநீயிருந்தா லென்வயிறுபசியாதோ
 ஆதலால்பட்டணத்தி லமர்ந்தமனிதர்களை
 கொள்ளைகொள்ளையெனக்கு கூறுவையேயானுக்கால்
 காவடியுந்தோளிலேந்திக் கம்பத்தடிவருவேனம்மா
 என்றுதான்சொல்ல யீஸ்வரியுந்தான் கேட்டு
 கம்பத்தடிவீரா காரியத்தைசொல்லுகிறேன்

துணிவுகூறும்வீரா துள்ளாதேயிர்நேரம்
 திருமலைநாயக்கர்தான் செம்பொன்மணிமாளிகையில்
 உள்ளேநுழைந்து வுபாயமொன்றைசெய்வாய்நீ
 அவ்விடத்திலுள்ளவரை அத் டி யிகச்சொற்சுனத்தை
 பண்ணிவந்தபுழை பாங்குடனேவாங்குமென்றான்
 எந்தரயேயினுகழி யிதுபோதுமென்றுசொல்லி
 திருமலைநாயக்காதன் செம்பொன்மணிமாளிகையில்
 ஆக்கிரமித்துப்போய் அதட்டிதொடை தட்டி
 நஞ்சுதின்றுநஞ்சறுக்கும் நஞ்சாமவேளையிலே
 பட்டணத்திலுள்ள பாடிமுனிகளெல்லாம்
 வண்டத்துரைவீரன் வருகின்றவழிதனிலே
 எதிரேவரப்பயந்து எல்லோருதாமொளிப்பார்
 மன்னரைண்மனையில் மதிலேறிவீரன்போய்
 சப்பிரகூட மஞ்சத்தில் தனித்துச்சயனஞ்செய்யும்
 திருமலைநாயக்கர்தனைச் செவ்வையாய்தான்பார்த்து
 தோட்டிபோலுருக்காட்டி சொர்ப்பனஞ்சாதித்தான்
 வேர்த்துவிடவிடத்து விழித்துமெள்ளத்தான்பார்த்து
 பதறியெழுந்திருந்து பைங்கிளியைத்தானெழுப்பி
 காணாதசொர்ப்பனந்தான் கண்டுபயந்தேனடி
 என்றுசொல்லக்கேட்டு யியற்கையுள்ளபெண்ணாதி
 ஏதுநடந்தாலும் யீஸ்வரியாளினுகழி
 பொற்பாதம்துணையொழிய புகலுவற்கேதுமில்லை
 மன்னவர்க்குத்தேறுதலை மங்கையருந்தானுரைத்தாள்
 சொல்லுகிறவார்த்தையெல்லாந் துரைவீரன்கேட்டிருந்து
 ஆகட்டுமென்று அரண்மனையைவிட்டுமெள்ள
 கோட்டைதலைவாசல் குதிரைலயம்புகுந்து
 பஞ்சகலியாணி பட்டத்துகுதிரையும்
 அறுத்தாரரைநொடியி லாங்காரங்கொண்டவன்காண்
 மாட்டுமந்தையிற்புகுந்து மகாபூஷை கொண்டவன்காண்
 உக்கிரமுள்ளசேவகர்கள் ஒருநூறுதலையாரி
 படுத்திருக்குஞ்சாவடியில் பாங்குடனேபோய்புகுந்து
 சுழற்றியெறிந்தான்காண் சுற்றுமதிற்கப்பாலே
 ஆனைகட்டுமலாயத்தில் அஞ்சாமல்வீரன்போய்
 மண்டியிட்டுவீரன் மதயானையயடக்கி
 கன்னிகைப்பெண்கள் கண்ணுறங்கும்வேளையிலே
 கன்னியர்களருகில்வந்து காளைமுத்துவீரனுந்தான்

அபயமென்றஃத்தம் அண்டமெல்லாந்தானதிர
 காரணனுந்தென்மதுரை கம்பத்தடியில்வந்தான்
 அன்றிரவுசென்று அலர்கதிரோன்வந்துதித்தான்
 கச்சித்திருமலைபர் காலையிலெழுந்திருந்து
 கால்கைகள்சுத்திசெய்து கனத்தபணிபூண்டு
 கட்டியங்கன்கூறக் கவரிதனைவீச
 நாகசுரமேளம் நாட்டியங்களாடிவர
 மந்திரிகள்சேனை மகிழ்ந்துமன்னர்கூட்டமுடன்
 ஆசாரவாசல்விட்டு அரண்மனையுந்தான்கடந்து
 சொக்கரதுசந்நிதிக்கு துருசாகவோடிவந்து
 அங்கையற்கண்மீனாகுழி அம்மனுடசந்நிதியில்
 மீனாகுழிமுன்பாக வேந்தன்விரைவில்வந்து
 முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
 என் தாயேமீனாகுழி யீஸ்வரியேயிப்போது
 காணாதசொர்ப்பனங்சன் கண்டவிதங்களென்ன
 அதிசயங்கள்வந்தவகை அடியேனறிவதற்கு
 வழியாயுரைக்கவேணும் வாய்மையுள்ளயீஸ்வரியே
 பார்வேந்தனப்போது பாதத்தில்தான்விழுந்தான்
 வாழ்மதுரைசொக்கரும் மதுரைமீனாகுழியும்
 அப்பாமகனே அதிசயங்கள் வந்தவகை
 காரணமாய்வந்தைக் கம்பத்தடிவீரன்
 பட்டபாடெல்லாம் பாரோர்நினைக்கவில்லை
 பொந்திபசிமெத்த பொல்லாதவீரனுக்கு
 உண்டான தினாலே ஓடிவந்தானுன்மனைக்கு
 வீரன்குறையொழிய வேறென்றுந்தானுமில்லை
 பட்டணமெங்கும் பலதெருவார்பூஜைசெய்ய
 கம்பத்தடியில்வந்து காணிக்கைதானும்வைத்து
 சந்துக்குசந்து தனிபூஜைதானுமிட்டு
 இந்தப்படிக்கு யிஷ்டமுடனேதொழுதால்
 வீரன்குறைதீர்ந்து வெகுவாய்மனங்களிப்பான்
 என்னுசொல்லியீஸ்வரியும் யிதமுடனேவாக்குரைக்க
 திருமலைநாயக்கர் சீக்கிரத்தில்தானெழுந்து
 கம்பத்தடியில்வந்து காளைமுத்துவீரனுக்கு
 ஐந்நூறுபொன்கொண்டு அபிஷேகம்பண்ணிவைத்து
 மண்டபமுங்கட்டிவைத்து மகாபூஜையுங்கொடுத்து
 தேங்காயுடைத்து தூபதீபங்கொடுத்து

இளநீருஞ்செங்கரும்பு யிதமானபால்பழமும்
 வீதிக்குவீதி வேணமட்டும்பூஜையிட
 சந்துக்குச்சந்து தனிபூஜைதானுமிட
 எல்லோரறிய யெங்கும்பறையறைய
 மதுரையிலுள்ளோர்கள் வகையுடனேதானுமிப்போ
 வீதிக்குவீதி வேணபடிபூஜையிடார்
 வீரனிடத்திற்கு வேந்தன்வந்தேதொழுது
 முப்பழமுமிட்டு முன்பூஜைபோடுகிறேன்
 வந்தவினைகளெல்லாம் மாளவே செய்யுமையா
 என்றுசொல்லிநாயக்கரும் யிதமாகக்கைதொழுதார்
 இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
 கோட்டைக்குறிக்காரன் குமரமுத்துநாயக்கன்மேல்
 ஆவேசம்வந்து அவன்பேரில்கொக்கரித்து
 திருவாய்மலர்ந்து செப்பலுற்றாரந்நேரம்
 என்னைநினைக்காம விதுவரையிலேயிருந்தீர்
 பொருந்திபசியாறி பூரித்தேனிப்போது
 என்பெயரைச்சொல்லி யீய்ந்தால்விபூதிதன்னை
 வந்தபிணினோயும் மானிடர்க்குத்தீரும்பா
 என்றுதெளிவா யிதமாகத்தான்சொல்லி
 முன்னிருந்தசேனையெல்லாம் முழுதுமெழுந்திருக்கச்
 செய்துமலைநேறி சென்றுதேயாவேசம்
 திருமலைநாயக்கர் திருஹந்தான்கொண்டு
 அரண்மனைக்குச்சென்று ஆரிழைக்குத்தான் கொடுத்து
 ஆண்பிள்ளைபிறந்தால் ஆணிமுத்துவீரனென்று
 இடவேணும்பேரென்று யியம்பினார்நாயக்கரும்
 கும்பிட்டுவாங்கி குயில்மொழியாள்தான் றரித்தாள்
 மூன்றுமாதஞ்சென்று முருக்கம்பூமேனியரும்
 புத்திரனுண்டானாள் பொற்கொடியும்ப்போது
 பத்தானமாதத்தில் பாலனையும்பெற்றெடுத்தாள்
 பிள்ளைக்குவீரன் பேர்வைத்துஅந்நேரம்
 ஐந்நூறுவண்டியில் ஆனதொருசர்க்கரையும்
 மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
 ஒன்பதுகாதவழி யூர்தோறுஞ்சர்க்கரைகள்
 வீதிக்குவீதி வேணமட்டும்வழங்கிவர
 வேதியர்க்கெல்லாம் வெகுவாய்தானங்கொடுத்தார்
 சொக்கருடன்மீனுகி துலங்குமதிற்கோயில்சென்று

முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
 அறுபதுபொன்னெட்டுத் தபிலேசுடம்பண்ணிவைத்து
 அரண்மனைக்குவந்து அரசன்திருமலையும்
 வீரனுக்குப்பூஜை விதமுடனேசெய்து
 பூதலத்திலுள்ளவர்கள் பூஜைகொடுப்பார்கள்
 உன்காவலுன்னடிமை வுண்மையுள்ளவீரையனே
 தங்காத்துக்கொண்டு உயவாகக்காருமையா
 ஐயாவேவீரனே அனைவரையுங்காத்திடுவாய்
 அவரவர்பங்கில் அனுதினமும்நீயிருந்து
 என்னையுங்காத்து இரட்சிக்கவேணுமையா
 என்றுதிருமலைய நின்பமுடனேதொழுது
 வாழ்மதுரைசொக்கர் மதுரைமீசுடியம்மாள்
 தாங்கள் கிருபையினால் தாரணியோர்வாழ்ந்திருக்க
 நாடுதழைக்க நல்லமழைதான் பொழிய

வாழி

தேவர்களும்மிகவாழி தேசத்தோர்கள்வாழி
 அங்கயறகண்மீனாகுழி அம்மையுந்தான்வாழி
 பாடினோர்வாழி படித்தோருந்தான்வாழி
 கேட்டோர்கினை தழைத்து கீர்த்தியுடனேவாழி
 மாடுகன்றுமக்கள் மருமக்கள்தான்வாழி
 வீரனைப்பூசிக்கும் வேல்வீரர்தான்வாழி
 இக்கதையையச்சி வியற்றிவோதானவாழி
 வாகீஸ்வரி அச்சகம் செழித்தெந்நாளும்வாழி
 வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

மதுரைவீரசுவாமி கதை முற்றிற்று.

மாயாஜால மர்மங்கள்

[புத்திர பாக்ஸ் அடங்கியது]

வினா ரூபாய். 4-50.

நீதலில் வேண்டிய அந்நவ பித்தலகும், யோடி பித்தலகின் நிரலியங்கும், மத்தம் பாலகும் பிரயித்தே நல்ல பல நாள்கள், பல சித்தர்கள் தியாயும் மை மை பித்தும், அஞ்சல மைகும், மெய்யித்தை, சொக்குப்பொடி கள் குடி, அட்டாங்க ஒரு மை, மத்தம் முனிவர்கள், வாரி, நால்கள், குடிச்சாத்தன், படினி, அடியன், வான், பகலி, நிருனிவட்டேரி வியங்கும், அத்தரு வேண்டிய மத்திரங்கும் மத்தம் கோள்வ கருள்வ நுத்திர குணேரி நாள்களும், குழக்கதலின் சகல நோடிக்களும் மம் பிப்பிபித்தல், வேப்பிவிடித்தல், வேப்பிசகலகை ஒட்டுதல், மெய்யிவிடித்தல், அத்தரம், சிப்பிதன் பிரிய நிருத்தல், நெருக்கை முத்தல், மத்தம் பாய், தேள், எய், பூக, எலி இற போன்ற பல விஷமெத்தல்களின் கடி விடிக்கைப்பொழித்தல், நுள்ளம் கால்களின் நெருக்கை பித்தலகள், முள்ளின்மீது படுத்தல், நெருக்கை கையிலங்கு தல், நெருப்பு மிதித்தல், நெருப்புசட்டி எத்தம் குடி, நெருக்கை மடியில் எடுத்தல், நெருக்கை மீது படுத்தல் கலத் திட்டுகருதல், விரித்தல் சட்டியாய்க்கை, யோடியின் மும், நாயகைபித்தலகள், வளவிலக்குகை அடக்கி துருதல் உடுக்கையை உடைத்தல், கண்டருக்கின், தலை எத்தல், உன்னித்தலிருத்தல், குட்டிக்கையை மட்டிக்கை யாக் குடல், அத்தாமகித்தல்கள், குடித்திடுகள் சென்ற விடுதல் மருத்தல், மத்தம் மெய்யித்தல், மட்டெய்யு மட்டு பகு தல், இறபோன்ற என்னிடக்கை எல்லாவை நவ பித்தலகை நுதி அடக்கியுள்ளது

மகது விவரம் :-

ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி,
 4, வெங்கடாசலம் தெரு,
 மின்ட் போஸ்ட் சென்ட்-1.